

Lögþingis Bófin,

innihaldandi þad,
er gjórdist og framfór
fyrr

Lögþingis-Réttinum,
Árid 1799.

LANDSBÓKASAFN.

Leirárgjörðum við Leirá, 1799.

Prentað á kofnad Íslands almennu Uppfærðinga,
af Stiptunum,

af Fættari og Bókprjafara G. J. Schagfjörð.

1893

1893

1893

1893

1893

1893

1893

1893

1893

1893

NUM. I.

Annó 1799 þann 8da Júlí s. m.,
setti Lögmadur **M.** Stephen-
sen, eginu og Hra. Lögmanns **M.**
Olafssonar vegna, almennilegt Lög-
þing í Reykjavíkur Kaupstad, og
nefndi, til Lögþingis-réttarins þénustu,
þessa til Lögþingisins komnu Lögrettu-
menn, nefnilega:

Beinteinn Ingimundsson úr Arnesskóli,
Gudmund Jónsson úr Gullbringuskóli og
Sveinbjörn Þórdarson úr Borgarfjardarskóli.

NUM. II.

Böru svo upphröpaðir málpartar úr norður og
vestur Lögðæminu, og mætti enginn nema konstitúer-

adur Eðlumadur J. Scheving, sem bádur sig fram eginn og meðdóms-manna vegna, að svara eft þess landsprætu máls úr Slagafirði, fyrir hvers dóms þeir hfnagð til Lögþingis-rettar eru stefndir; en þar sakjandi málsins eðli matir, og er enn þá ei til stada ar, varð ei að þessu sinni meira aðgort.

ut supra.

M. Stephensen.

NUM. III.

Sama eptir-middag settist í Lögþingis-rettinn Vícer Lögmadur B. Gröndal, eptir beiðni Hra. Lögmanns M. Olafsonar, sem nú eðli var til Lögþingisfins kominn. Í stað þess 4da Lögrettumanns, var nefndur að interim Lögrettumadurinn Brynjólfur Þinarason úr Rjófar-shlíu. Máls-partar úr sudur og austur Lögdaminu voru upphrópaddir, en enginn mætti í rettinum; hvers vegna í þetta sinn, eptir hálsf ríma bíð, var frá honum gengið.

ut supra.

Gröndal.

NUM. IV.

Þann 9da Júlí f. m. settist í Lögþingis-rettinn Lögmadur M. Stephensen, mætti soo Studiulus S. Pálsson, og framlagði Fullmækt undir sedur sinn þendi og signett, með Hra. Setramtmanns O. Stephánssonar áreiknabði Authorisatíon, til að fram

framsýlgja hjer fyrir Dettinum þeirri landaþratu og áreidar-sök, hvorri nefndur sadir hans P. Sveinsson hefir hingat innstefnt; Fullmæktin var lesin og merkt lit. A. Þessu næst framlagdi hann Lögþingisrettar stefnu, útgefna þann 11ta Janúar 1799 undir Lögmanns M. Stephensen's hendi og signeti, með hvorri stefnast: 1.) Öflumadur J. Scherling og hans 6 meðdóms-menn, til að forsvara þeirra dóm, hefra áskjærur og þola dóm til kostnadar. 2.) Lita svo bráðurnir Ríkissynir, Prestur Eggert í Glaumba og Bóndinn Zinrik á Reykjum, til að leggja fram skjal og máltaga þessu viðskjandi, fanna að, komst þeirra til sömu, forsvara málsóknir í Hjeradi, hefra nú stefnandans ástædur og þola hjer Lögþingisrettarins dóm, upplestin merktud lit. B. Öflumadur J. Scherling gæddst halda sig til þess stefnunnar þóts, sem stefni fer til að hefra sakinni heimvissad í Hjerad, hvor hennar, svo sem áreidar-sakar, retta varnarþing se á þratu-plátsinu, einungis að fer, meðdóms-mönnum og Síra Eggert, hvorra vegna hann máti, se tilbændur kostur og tæring fyrir þarfa innstefningu til Lögþingisrettar hjer, og að hans meiningu ránga, same ómak siet til Lögþingisins. S. Pálsen upphendur, að sakin, sem eginndóms sök, se af þeirri náttúru, að hún megi hjer spritakast, og prótesterar að henni se heimvissad, fyrir enn hún se betur prósub. Öflumadur J. Scherling affegir að taka hjer and

svorum í sólinni, sín, meðdómsmanna og bradranna Eggertasona vegna, svo sem hann meinar lögum gagnstædt, að málið dragist hlúgað frá sínu varnarsþingi; beiðduft svo báðir partarnir Rettarins úrskurðar. S. Pálasen framsendir þar hjá: að hjer se eðt svo um landamerki að dæma, sem um hest til þess umþrætta lands, hvørs vegna málið kunni að afgjörast hjer; en Össumadur J. Scheving segir: að hest kunni ei að fyrirberast nema um svo lítinn sem engann kafla landfins, kunni þó hjer eðt að dragast málið frá sínu varnarsþingi. Hjer uppá fellur Rettarins Úrskurður í eptirmiddag. ut supra.

M. Stephensen.

NUM. V.

Sama eptirmiddag settist í Lögþingis-rettinn Vices-Lögmadur B. Gröndal, mætti svo konstitúeradur Össumadur í Austur Skaptafells-shöllu Ch. Vigfússon, og framlagði Lögþingis-rettar stefnu undir nafni Vices-Lögmanns B. Gröndals, af gjærdags dæti, hvar með Delinquentarnir Gudmundur og Þorvaldur Björnsfynir, samt Sveinn Sveinson stefnast fyrir þennann Rett til að líða dóm, og heyra Hjerads dómaana staðfesta. Að þessi stefna se misbrota-máanunum löglega auglýst, sknit þennar uppáskrift; hún upplestin og mærkud líf. A. Mefndur Össumadur Ch. Vigfússon scamlagði þó næst einn sedil, dat. þann 8da Maf

Mað þ. á. að Borgarhósti, undirskrifadann af Sta-
monnum, sem vitna um það, að Delinquenten Sigi-
ridur Björnsdóttir se engannveginna ferðasæ til Lög-
þingis, vegna hennar stórkostlega heilsu lasleika. Þessi
vitnisburður er tekinn af Eshlumanninum fyrir Mann-
taleþings-retti að Borgarhósti, en er ecti af honum
undirskrifadur; hann upplestin og áteiknadur lit. B.
Sami Eshlumadur framlagði einnig Hra. Stlyptamt-
manns O. Stephánssonar Ordre til Eshlumannanna
S. Peturssonar og G. Ketilssonar, þess fyrri, að
vera Actor, og þess seinna, að vera Defensor í ofan-
nefndri Delinquent söl móti Gudmundi og Þor-
vardi Björnssonum og Sigríði Björnsdóttur,
samt Sveini Sveinsyni; báðir ofannesndir Eshlu-
menn eru komnir fyrir Rettinn eptir þessari Ordre,
sem dat. er 8da hjúne; hún upplestin og mæfud lit.
C. Þeir þeir ofannesndu Delinquentar vöru hjer ná-
lagir fyrir Rettinum, en Sigríður Björnsdóttir er
ei komin til Lögþingisins. Eshlumadur G. Ketils-
son setur í Rett: að hann, að heyrðum Ordre að forsvara
hjer fyrnefnda Delinventa, hafi spurð eptir þeim í
sökinni gengna Hjerads Prócessi, en engann sengid,
þvar fyrir hann bidur Rettinn, annadhvært að sk-
finna sig frá að defendera þessa söl, edur hjálpa sér
til að fá þann í henni gengna Prócess, og gefa sér
srest til sama í gegnumlesa. Þennana Prócess, sem
nú er í Actora vordslum, tilsegir Retturinn honum
að

ad útlána til Ehslumanns G. Ketilssonar, og höf-
um veitist einnig Anstand til nærskomandi Föstudags,
þvar þá allir sakarinnar viðkomendur egu að mæta á
nó fyrir þessum Retti.

NUM. VI.

Sama eptirmiddag mætti Ehslumadur S. Peturs-
son, og gaf til vitundar að hann, eptir Stiptamle-
manns Constitution, hefði sæk á hendi, og innstefnt
Ehslumanni J. Helgasyni, en þar þeir áður nefndu
Delinquenter's Processar, sem útlevegadir eru í nærst-
undangangandi sæk til Ehslumanns G. Ketilssonar,
eru naudsýnleg fylgiskjal í málinu móti Ehslumanni
J. Helgasyni, svo sjer Ehslumadur S. Petursson
sig eðli í standi til að framsölga sakinni, fyrir-
nefnd 2 Document aptur koma; veidist því fresta til
nærskomandi Föstudags, sem Retturinn eptielatur.

ut supra.

Gröndal.

NUM. VII.

Þann tóða Júlí s. m. settist í Lögþingis-rettinn
Lögmadur M. Stephensen, og affagði svólatandi
Urskurd uppá þar í gjær framsarðu Exceptíóner, í
Landspóratu-málinu úr Skagafurdi:

Svo að Lögþingis-retturinn sjer gæti,
þvætt áreið í Séradi er naudsýnleg, ellegar
það

það megi hér dæmast, komi gylde Situations Chart fram, ellegar einungis sé um þessat gylði að gjöra þanninn, að örnefni landamerkja þurfi ei flodunar við á þættum stadnum, leyfir hann hér frekari málsókn um þetta, undir útpýðilegann dóm; skal hér því sókn og vörn enn þá í málinu framfara.

Þar eptir framlagði S. Pálfson Hjerads Prests og dóm í þessu máli, genginn á landamerkja pláts milli Steinstada og Reykja í Skagafirði, þann 30ta Júlí og 1ta Aug. 1798, af Ösklumanni J. Scherding; þessi Act var upplestin og markaður lit. C. Innlegg framlagði S. Pálfson af 8da hjúsi, innihaldandi áfsjarur, gefnar Prestinum Gra. Eggert Pírissyni og Reykja egendum, samuleidis útlifun þess tilkallsrettar, er hann meinar Steinstöðum beri eil þess umþratta lands; innleggid var upplefid og auðkenut lit. D. Annad innlegg framlagði S. Pálfson, af sama dats, móti Gra. Eggerts málsókn í Hjeradi, og var það markad lit. E, fylgdu því 2 gömul skrifad Pergamentsblæð, hvortra móttöku Ösklumadur J. Scherding mótmalir, þar þau hafi eðl í Hjeradi framkomid, enn þótt þau alis eðkert um landamerki milli Reykja og Steinstada innihaldi, hvað Rætturinn og fann. Þriðja innlegg kom frá S. Pálssyni af 8da hjúsi, innihaldandi áfsjaru og uppá-

stand móti Hjerads-dóminum; það upplest og markað lit. F. Össumadur J. Scheving. sýndi fyrir Retti-
num kaup, og málbaga-bref fyrir Reykjun í Tungu-
sveit af 1520, með 4 hängandi innsiglum, og landa-
merkja dóms-bref milli Reykja og annara jarða, af
1621, hvort stefnandans svaramadur grant skodadi og
þóttist eðl. byggja kunna, nse heldur sann Rætturinn
þar til orsök; dóms-brefst var með 3ur hängandi inn-
siglum. Innlegg framlagði Össumadur J. Sche-
ving frá bræðrunum Ora. Eggert og Hinrik Eir-
íkssonum, dat. Glaumbæ þann 28da Júní næstst.
þeirra málsókn í Hjeradi til forsvars, m. fl.; það
upplest og markað lit. G. Annad innlegg framlagði
Össumadur J. Scheving, innihaldandi hans mót-
máli mót hesdinni og dóminum annarskadar enn á
þratu-plátsinu, og lofsins endilegt uppástand hans í
þessu máli; það var upplest og markað lit. H. S.
Pálsson bidur um frest til að svara þessum innleggi
sum, sem eptirlæst til eptirmiddags. ut *supra*.

M. Stephensen.

NUM. VIII.

Sama e. m. settist í Lögþingis-rettinn Vice-Lög-
madur B. Gröndal, og lét upphröpa málsparta út
sudur og austur lögdæminu, og eptir hálsis tíma bid
í Rættinum, mætti. enginn.

ut *supra*.

Gröndal.

NUM.

NUM. IX.

Pann 11ra Júní s. m. præsideraði í Eðgþingis-retti-
inum Eðgmadr M. Stephensen, framlagði svo S.
Pálsson innlegg af ioda hújus, lesid og markað lit.
J. Eðslumadr J. Scheving framlagði innlegg af
ioda hújus, sinum dómi til styrkingar, upplefid og
auðkennt lit. K. Eðslumadr J. Scheving fram-
sette: að S. Pálssonar framburður í þessu hans
síðasta innleggi, víðvísandi þeim gömlu stjolum, sam-
hljóði nú efi hans gjardagð játuingu, hversu S.
Pálsson mótmalir. Partarnir voru í Rettiinum að-
spurdir: hvort nokkurt Situations Chart um þrætu-
plátsid getu nú framlagt? neitudu þvi, og Eðslu-
madr J. Scheving tjáir P. Sveinsson tilkvadda
ann, efi hafa viljad víð vera á meðan tekid væri,
heldur sig til sinna fyrri framsærðu ástæðna, víðvís-
andi málskostnadi og Eðgmanna áreid í Hjeradi, og
innlátur þannig sekina til dóms; en S. Pálsson
qvedur enn þá ósannad, og meinar, að þó áreid í
Hjeradi virðast kunní naudsýnleg, egi hún að flei á
Hjerads-dómarans og Eð. Eggerts kostnad, leggur
svo sekina undir dóm.

NUM. X.

Sama Eðrir-middag voru málspartar aðrir úr
Rerdu og Vestur Eðgðamínu upphrópadir, en engi

inn mætti í Rættinum, var því frá honum gengið
ut supra. M. Stephen sen.

NUM. XI.

Sama s. m. settist í Lögþingis-rettinn Vice-Lög-
 madur B. Gröndal, og mætti þá Þirskur Sveinso-
 son, sem Titant í einni Testamentis edur Proventus
 glasar söl úr Káringavalla-sýslu, en þar ed hana
 framsærdi, að hans tilfiskadi ralsmadur, Öflumadur
 G. Retilason mati í dag, eptir eldri Constitútión,
 fyrir Örnóðal-rettinum, og málsins adrir vidurpartar
 seu eðt á Lögþingid komnir, bidur hann, að þessa
 máls eginlega fyrirtekt megi bida til næstkomandi
 Laugardags, hvad Rætturinn eptirlatur. Vötu þa
 upphæðadir fleiri málspartar úr subur og austur
 Lögðæminu, og mætti enginn.

ut supra.

Gröndal.

NUM. XII.

Sama e. m. settist í Lögþingis-rettinn Vice-Lög-
 madur B. Gröndal, mætti þá Lögrettu-madurinn
 Brynjólfur Einarsson eptir stefnu bóndans á Gusu
 Stálum í Leiru, Jóns Sæmundssonar, og tilbaud
 sig að svara til þeirrar sakar, er milli nefnda Jóns
 og kaupmanns Wílfs er í Hjeradi genginn og uppá-
 dæmd af konstitúerudum Öflumanns G. Gudlaugs,
 sýnly

fyni, sem einnig matir. Lögrettumadurinn B. Einarsson, sem vegna Kaupmanns Wulfs, eptir Antihorissatíón frá Stiptamtinu, hefir agerad þessa söl fyrir Undir.retti, tilbýdur sig nú ad forsvara þá sömu Actíón, og uppástendur, ad þegar endilegur dómur falli í þessari söl fyrir Lögþingis.rettinum, ad hans Kontrapartur J. Samundason dæmist til ad svara til hans fullkomnum bótum fyrir undandrætt hans ad mata hjer, sem stefnandi, í rettri tíð. Factor S. Gudlaugsson uppástendur, ad stefnandinn J. Samundason verði ansjedur af Rettinum eptir Forordn. af 3ja Júní 1796, um Rettarins fljóta framgáng, og ad honum eðfi frammar verði tillátid ad agera þessa söl, fyrir'enn hann hefir borgad þar sektir, sem lögirn dictera þeim, er innstefna sakum og eðfi raata í retta tíð, samt ad honum, med endilegum dómi, verði tilð dæmdur driúgur betalíngur fyrir ómak hans í þessari bestu hýndlunar.tíð, ad standa hjer forgefins lánga stund fyrir Rettinum, og tilbýdur sig annars strax til ad forsvara þann dóm í Hjeradi í þessu máli; en þar ed J. Samundason, eptir upphróp frá Rettinum, enn þá eðfi matir, svo er þessu máli á frest flegid til næstkomandi Mánudags.

NUM. XIII.

Sama e. m. vöru ad forlagi Hra. Stiptamtmanns O. Stephánsfottar, upplefnat eptirspjgjandi Forordn. íngar og Placat: 1.) Fore

- 1.) Forordning af 1ta Decembr. 1797, om
 Tamper-Rettens Afkaffelse i Danmark
 og Norge, samt at de norske Consistorii
 Reters og Landemøders Behandlinger
 og Domme i geistlige Sager, skulle her-
 efter indstevnes umiddelbar for Højstes-
 Ret, med videre.
- 2.) Een dito af 15de Decembr. s. A., som
 forbyder at gjøre Arreste eller Indførsel
 i Haandverks Reedskaber, eller andre
 saadanne Ting, der ere nødvendige til
 Skyldners Nærings Drivt, saa længe
 der findes andre Ting i Debtors Boe,
 som ere tilstrækkelige til Sikkerhed eller
 Følgeliggjørelse Creditors lovlige Fordring.
- 3.) Placat af 31ta Maji 1798, som forbø-
 der Apothekere ad sælge Brækmidler, de
 saa kaldte blodreensende Draaber og an-
 dre drastiske eller stærkt virkende Purgir-
 Midler, med mindre den, der begjærer
 disse Slags Medicamenter, foreviser Re-
 cept dertil af en legitimeret Læge, m. v.
ut supra. Grøndal.

NUM. XIV.

Paa 12ta Jult s. m. setest i Lægningstettin
 Bisk-Legmadur B. Grøndal, og vge aptur forirellin

Delinquents sokin út Skaptafells-sýslu, í hvort þann gða þessa mánaðar var frestur gefinn til þessa dags; framkom svo sá konstitúeradi saka-mannanna Defensor, Eðslumadur G. Ketilsón og lagði áttur í Rettinn þá honum útlánuðu prócessa og dóma í þessum málum, seinast þá þetta mál var höfðað á Lögþingiinu, gjörir þar hjá það uppástand: að sá konstitúeradi Eðslumadur Th. Vigfússon framleggi hjét Stiptamtisins konstitúción fyrir hann, til að agera og dæma í þessum málum, hvað sá seinni einnig gjörði. Væði Actor og Defensor beiddast leyfis að mega absentera sig frá Rettinum þennann förmiddag, vegna þess þeir hvarutveggi hafi nú samfundis málum að gegna í Synodal-rettinum, sem Retturinn tillatur þängad til í eftirmiddag.

NUM. XV.

Þitt bref af 11ta þ. m. frá Hra. Stiptamtanni O. Stephánsyni kom fyrir Rettinn, í hvortu hann þesur til kynna, að Eðslumadurinn í Rángárvalla-sýslu V. Thórarínsson, se stíkadur Talsmadur bóndsans J. Samundsonar á Gusufskálum í Gjaldsok hans móti Raupmanni Wúlf, sem í gjör var fyrirtekin; hvortvegna það se naudsýnlegt, að Lögþingisretturinn stjóti þessari sok á frest, þängad til Eðslumadurinn komi til Lögþingisins, sem daglega væntist, upplefid og markað lit. A. Ut supra.

Gröndal
NUM.

NUM. XVI.

Sama e. m. settist í Rættinn Vlee. Eogmadur B. Gröndal, og byrjadi þá á ný Acción í Dellagventa sationi úr Skaptafella-shöllu. Eshlumadur G. Ketilsson bidur, að Sveins Sveinsonar hördóms-söl, verði fyrst fyrirtekin, hvar í mót Rætturinn eðert hefir, þó bidur Eshlumadurinn, að set enn nú megi gefast nokkurt frestur til forsvars, til næstkomandi Mánu dags edur þess 15da hujús. Eshlumadur S. Petrusson uppræstendur: að sölin stuli í dag fyrirtefast og mótsegja því, að Defensor, Eshlumadur G. Ketilsson kunnir eðti að hafa lesid arkar Proccis á þremur dögum. Eshlumanninum G. Ketilssyni gefst nú í seinasta sinni frestur, til á morgun, að defendera löglega Sveins Sveinsonar söl fyrir þessum Rætti. En hvað Blóðstammar-sakina bræðranna Gudmundar og Þorvaldar og söstir þeirra ábrætt, þá bidur Defensor, að hún einnig megi útfetjast eins lánga tíð, hvað honum einnig, þó Actor hafi þar ámbæti prótesterad, er af Rættinum optiellátid.

NUM. XVII.

Sama e. m. mætti Eshlumadur S. Petrusson og framlagdi síðan frá Stipt-amtinu dat. 5ta Nóvemb. 1798, til að ogera eigna söl móti Eshlumanninum í austur Skaptafella-shöllu J. Selgassyni, sem þessi

Ordre

Ordre, upplestin og mörkud lit. A, með sér særle. Eshlumadur S. Peturason framlagði því næst Lögþingis-
 rektar stefnu undir hendi og signeri Vice-Lögmanns B.
 Gröndals, dat. 10da Nóvembr. 1798, hvar með
 Eshlumadur J. Helgason innstefnið til að tjá skjal
 og Dokument sér í móti framlagð, heyrta ákjarur og
 framkoma með lögvarnir í þeim sökum, sem hann er
 fyrir stefndur; með sömu stefnu eru einnig kalladir til
 Lögþingisins misbrota mennirnir Gudmundur og
 Þorðardur Björnassynir, systir þeirra Sigríður og
 Sveinn Sveinsson, samt þeir konstitúerudu Eshlu-
 menn J. Thorleifsson og Ch. Vigfússon. Að stefnan
 se löglega birt vðfkomendum, sýnir hennar uppákrift,
 lesin og mörkud lit. B. Framlagði svo Eshlumadur
 S. Peturason innlegg af 8da hús, sem er Demon-
 stration hans, ákjarur og uppástand Eshlumanni J.
 Helgassyni á móti, það upplefid fyrir Rettinum, merk-
 ist lit. C. Þessu innleggi fylgdu 4 Bilager, sem fram-
 lagðar voru fyrir Rettinn undir þessum bófstöfum a,
 b, c og d. Her eptir vill Eshlumadur J. Helgason
 framleggja eitt innlegg, en Actor prótesterar þar móti,
 þar Eshlumadur J. Helgason enn þá ei hafi sýnt
 nokkur sannindi fyrir, að hann borgað hafi þau 200
 hbd sýlsurs, sem hann í fyrra var dæmdur fyrir í syst-
 kynda sökinni, nefnilega: Sigríðar og Gudmundar
 Björns barna, neitar hann honum allrar adgaungu
 að Retti, inn til þad forlángada framvisast, en Actor

reserverar ser sitt Actorat, og begerir her uppá Interlocutori Rjendelse. Hjer uppá repliquerar Eshlumaden nr. 3. Zelgason ad Lögþingis-rettar dómurinn af 23ja Júlí 1798 hafi ser aldrei auglýstur verid, og hafi því í tilliti til sin engann dómkræft, hvar fyrir hann uppástendur ad málið hafi framgáang eptir Lögþingis stefnunnar innihaldi. Uppá þessar partanna ástæður skal Interlocutorium á morgun ássagt verda, þar dagur er ad qvældi kominn. Ut supra.

Gröndal.

NUM. XVIII.

Þann 13da Júlí s. m. præsideradi i Lögþingis-rettinum Lögmadur M. Stephensen, og liet upphröpa málsparta út norður og vestur Fogðæminu, en enginn mætti. Ut supra.

M. Stephensen.

NUM. XIX.

Sama s. m. præsideradi i Lögþingis-rettinum Biskup Lögmadur B. Gröndal, mætti svo Defensor Delicti qventins Sveins Sveinsonar, Eshlumadur G. Kettilson, og framlagdi innlegg af 12ta hufus, sem suni heldur historiu þessa máls frá fyrsta. Einnig framlagdi Eshlumadurinn Process og dóm i þessu máli, genginn ad Borgarhófn þann 20ta Octobr. 1798, hværr dómur ad var upplestinn fyrir Rettinum, og

Pró.

Drócessinn teiknaft með lit. D, en það áætla innlegg með lit. E. Actor, Eshlumadur S. Petursson uppástendur, að Delinquenten Sveinn Sveinsson verði nú strax stilltur fyrir Rettinn, examíneraður og dæmdur, en Defensóris uppástand á móti Eshlumanni J. Selgassyni, sem bítessdum og ergo hnesdum, forfastist, hvort og bíður síns tíma. Af Hjerads Drócessinum var upplest það, sem Sveinn Sveinsson fyrir Undir-retti hafði meðleunt, um þau 3 barneigna-
ar-brót í hórðómt, með eðjunni Randveigu Jónsdóttur á Selli, og hann af Rettinum greinilega aðspurdur: hvort hann enn nú stadi við þá sömu meðkenningu, þessi brót áhrærandi? hvortil hann svaraði: að hann eðli gengi á móti því, sem eðjan hefur um sig borið. Sá konstitúeradi Eshlumadur Th. Vigfusson framkom með innlegg af dags dato, í hvorju hann krefst þess, að Eshlumadur G. Ketilsson verði af Rettinum dæmdur til að borga sér kost og tæringu um þann tíma, er hann hefur þessari sök uppihaldið, með víðara, sem innleggid meðferir, upplest og áteiknað lit. F. Actor, Eshlumadur S. Petursson uppástendur, að þar Delinquenten Sveinn Sveinsson se in Confesso um sitt Delictum, verði Hjerads dómanna approberaður í tillit til þess corporlega straffs, en krefst þarabauki, að búslóð Sveins falli til Rongs fyrir Sveins lífeyfis Crimina. Þaræð málsmátt allir hlutadægendur af Rettinum aðspurðir:

hvert þeir í þessu máli hefdu meira fram að fara? neita því, er þetta mál af Réttnum til dóms upptekid.

NUM. XX.

Sama s. m. mætti einnig Eshlumadur G. Ketils-son, sem Defensor sakamanuanna Gudmundar og Þorvardar Björnsfona, samt systir þeirra Sigríðar Björnsdóttur, og framlagdi Prócess- og dóms- genginn í þeirra blóðskammar máli, þann 30ta Aug. 1798, að Borgarhósti, af konstitúerudum Eshlummanni J. Thorleifssyni. Var því nærst fyrir Delinquentunum upplestin þeirra medkennings fyrir Hjerads-rettinum, og þeir adspurdir: hvort þeir enn nú stóði ei yð þá sömu? hvar til Gudmundur, sesti flúskan kenndi förra barnid, svarar: að hann hafi verid yfirtaladur af konstitúerudum Eshlummanni J. Thorleifssyni til þeirrar medkennningar, sem hann nú alvarlega frágengur, og biður sinn eidd þar uppá. Eshlumadur J. Thorleifsson, sem flálsur var til stadar í Réttnum, svarar her uppá: að Hjerads-prócessinn med sér beri Gudmundar Björnsfona's flá lausa blóðskammar medkenningu, drögda med systir hans Sigríði Björnsdóttur, en prótesterar, sem östefnadur, framvegis nokkum gjenmalum að taka í þessari sak. Delinquenten Þorvardur Björnsfona, sem systir hans Sigríður Björnsdóttir hefir lóft södur að því seinnu barni,

barni, er hún fæddi þann 3ta Júní 1797, var einnig
 andspurdur: hvort hann játadi á sig að vera faðir þessa
 barns, og stæði við sína meðfærslu fyrir Hjerads-
 rettinum? svaradi þar til, já! var svo Hjerads-dóm-
 urinn yfir þessum sakalpersónum fyrir Rettinum upph-
 lesinn og Prócessinn markadur með lit. G. Enn nú
 framlagði Ösklumadur G. Retilason innlegg af 12ta
 bújus, til forsvars ofanvesndum sakamönnum; það
 upplesti áteiknað lit. H. Í folgi af Ösklumanns G.
 Retilasonar innleggi, og hjer fyrir Rettinum pró-
 cederadi sök þessari, uppástendur hann, að enginn
 dómur affegist hjer fyrir Retti, yfir hingat citerndum
 Delinqventer úr Skaptafells-söllu, þar bæði Ösklu-
 meunirnir J. Selgason og J. Thorleifson eru á
 móti lögum nefndir östefndir hingat til Lagþingsins,
 og höfund málsparturinn Sigríður Björnsdóttir er
 hvorki stefnd né komin hingat til Rettarins, hvar
 fyrir hann vonar að fá um þetta góða áheyrslu. Act-
 or uppástendur: að sakiu se ljós, verði því uppáðandi,
 þar það, sem einn fyrir Retti hefir meðgengið, því
 má hann ei heldur síðar neita; álstur Delinqventens
 Gudmundar neitun hjer fyrir Retti, þar fyrir ögylða,
 og eðli verða, að koma undir Rettarins undami. Þó
 Delinqventinden Sigríður Björnsdóttir se östefnd á
 Hjeradi, má hún þó hjer þamast, þar hennar Forsvars-
 madur er til stadar og mæti hennar vegna. Ösklu-
 madur S. Petrusson bidur að annecteraft mætti við

Rettinn kostuadar-reikningur Eshlumannsins J. Thorleifssonar í þessu máli, hann áteiknað lit. J. Actor og Defensor framkoma enn nú með eitt Pro mótia hvor í þeir beidast að þeim borgud verði þeirra Procluratio í þessum Delingvent-sökum, það fyrir Rettiðum uppleið, áteiknað lit. K. Ad fdustu framlagði Eshlumadur Ch. Vigfusson fyrir Rettinn hans kostuadar-reikning fyrir fanga-hald Delingventanna Gudmundar og Þorvardar Björnsona, Sigríðar Björnadóttur og Sveins Sveinsonar, hvorn hann biður að Rettiðum tildæmi fer útborgaðann, hann áteiknað lit. L. Slutadegundur þessara mála, kváðust eðert hafa frammar að leggja í Rettinn, Delingventunum til forsvars ne áfellis, og eru þau þó eil-döms upptekin. Ut supra.

Gröndal.

NUM. XXI.

Þann 13da Júní e. m. settist í Lögþingis-rettinn Egmáður M. Stephensen; mætti svo Eshlumadur G. Ketilsson og framlagði skíðun Hra. Stiptamt-manns O. Stephánssonar til sín af 17da Júní þ. á., til að sækja mál fyrir Lögþingis-rettinum fyrir Ættor Christján Golin og Assistent Ditlev Plúm, móti Eshlumanni S. Jónssyni; skíðanin var uppleið og mærfud lit. A. Samuleiðis mætti Eshlumadur S. Petrusson, og framlagði 2 skíðanir til sín af

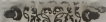
af ræta búsus, að gegna hjer, sem Talsmadur Bjarna Bjarnasonar á Breidabólstað, og Jóns Hálfdáns-sonar í Xífi, báðum þeim málum, fyrir hvor Factor Ch. Solm og Assistent D. Plüm hafa þessum mönnum til Lögþingisins innstefnt. Skildanirnar vóru lesnar og merktar lit. B. og C. Shlumadur S. Petursson tjáir sig laðburða, og auk þessa svo málum ennum og þunga hláðinn í öðrum málum, að hann ei frestist til, að bera þessara tvöggja mála forsvari osan á, bíður því um frest til Mánudags, til að útvega sér frlun þar frá hjá Hra. Stiptamtmanningum, þaræð skjal í þessum sökum, seu fer og nú fyrir á þessari stundu. í hönd kominn, var honum því þessi frestur af Rættinum epísklárinn. ut supra.

M. Stephensen.

NUM. XXII.

Sama e. m. settist í Rættinn Více-Legmadur B. Gröndal, og affagði epískrifað Interlocutorium í málinu móti Shlumanni J. Helgafyni:

Sú Excepción er Shlumadur S. Petursson hefir gjört á móti Shlumanni J. Helgafyni, fyrir ógoldna 100 edli. epískr Lögþingis dómi af 23ja Júlí í fyrra, þykja Rættinum ómerkileg, þar Shlumadur J. Helgafson neitar því, að fá dómur se honum

um nokkra sinni löglega virtur, og Shslur
madur S. Petursson eðli hefir leidd rök til
þess, að þetta stæð sé; málið skal þess
vegna hafa framgáing.

Þar nærst framlagdi Shslumadur S. Petursson,
eitt bref frá Hra. Stiptámtmanni O. Stephánsyni
hvar með fylgdi reikningur og aðrar Bilager, áhræð
andi laun og Omkostningar Shslumanns J. Thor-
leifssonar, fyrir að hafa inqvírerad og dæmt í blöð
frammar sök systkynanna Gudmundar og Þorvards-
ar Björnsóna, samt Sigrídar Björnsdóttur, einn-
ig fylgdi áminnstu brefi Eopía af Hra. Stiptám-
mannsins Orðre til þess konstituerada Shslumanns í
Austur Skaptafells-shslu Ch. Vigfússonar, um að
krefsta hjá Shslumanni J. Helgasyni, að hann borgi
þá hördóms sekt, sem eðju Arná heitins Jónssonar
á Skálafelli allramíðilegast af Róglinum er eptir
gefin. Þetta Dóeument með fylgiskjalum var fyrir
Rettinum upplest, höfund Dóeumentid markað lit. D,
en fylgiskjalin undir lit. a, b, c, d, e, f, g, h. Shslu-
madur S. Petursson, qvedst eðli að svo komnu hafa
fleira fram að leggja í söktinni, en vill hafa sér frek-
ara tiltal og svar reserperet. Shslumadur J. Helga-
son framlagdi innlegg af 12ta hújus, sem er historia
facti, er hann skuldað fyrir, og hans þar af risandi
Demonstratíón til egin forsvars; Dóeumentid uppe-
lest og markað lit. E. Enn þá eitt Pro memoria
fram

framlagði Ehflumadur J. Helgason, sem er Contention af hans undangengnu innleggi, upplest og áteiknad lit. B. Vard svo eðli meira framlagt í þessari sök, þar dagur er að kvældi kominn, var því stað Rættinum gengid. *ut supra.*

Gröndal.

NUM. XXIII.

Þann 15da Júní s. m. præsideraði í Lögþingisrættinum Více-Lögmadur B. Gröndal, mætti svo Ehflumadur J. Helgason, og framlagði innlegg af 17da Júní þ. á., sem er hans Deduction af Suspensionis sökinni í máli Sveins Sveinsonar, það upplest merkt lit. G. Enn þá framlagði nefndur Ehflumadur bref af 19da Júní þ. á., sem áhræir þann 7da póst í Suspensionis brefi hans, viðvitjandi stersbúi Alna heitins Jónsonar á Skálafelli, það upplest áteiknað lit. H. Þriðja innlegg framlagði Ehflumadurinn af 22vum Júní e. á., sem er hans forsvor í Suspensionis sökinni, það upplest og merkt lit. J. Seinast framlagði Ehflumadur J. Helgason Original bref og Copiur, sem hann vill að þjenti sér til forsvors í þessu Suspensionis máli, er Rætturinn ljet upplesa, en Ehflumadur S. Petursson, sem Actor, dröfesteraði mót, að þau kjæmu til nokkrar yfirvegunar, svo sem útsniðs og grunsöm Dankabrevs, og í þessu

tillit forbeheldur fer titali til Öðlumanns J. Helgasonar, fyrir hans lögum gagnstæða Procédeur. Allar þessar brefa kopiað til samans þessadur á einu arkí, annecterast sub lit. R, og geymir Rætturinn þjer ad álykta med endilegum dómi, hvort þær heldur fellt eda reyft Öðlumann J. Helgason. Hann framlagði Copíu og Original af brefi Hra. Stiptamtmanns O. Stephánsenar, dat. 18da Sept, 1798, áhrarandi hans Súspensión. Copían samanborin við sinn Original (sem afhendiðst aptur Öðlumanninum) var uppléstin og merktud lit. P. Enn þá framlagði Öðlumadur J. Helgason nokkur svo kallud sveita Attest á Austur Skaptafells-Öðlu, en þaræð Rætturinn álitur þetta einungis gjört til ad forlengja þennanti allareiddi ordna mäsög svo lánga Procés, og Attestin, sem heidsvarin Bankabrev, eðli kúnna koma Öðlumanninum ad nokru haldi, svo afhendast þau honum aptur frá Rættinum. Öðlumadur J. Helgason framlagði sedil dat. 10da Okt næstl., áhrarandi samning Öðlumannusins við Bóndann Pál Arnason á Skálafelli, og konu hans Steinnunni Arnadóttur, áhrarandi hennar fyrri manns Arna heitins Jónsenar hór, dóms sekt; þessi sedill var léstinn og merktur lit. M. Meita sagði Öðlumadur J. Helgason eðli þafa ad framfæra ad þessu slant; en Öðlumadur S. Petursson biður, ad fer mætti útlánast frá Rættinum all þau Skjal og Document, sem Öðlumadur J. Helgason þáft

hafi framlagt, bæti í förradag og nú, og bíður um
 Anstand til nærstkómandi Laugardags. Dógmentin
 útlánast honum, og frestur til að svara úppá þau til
 nærstkómandi Miðvikudags s. m.

ut supra.

Gröndal.

NUM. XXIV.

Sama e. m. præsíðeradi í Lögþingis-rettinum Lög-
 madur M. Stephensen, mætti þá Eðlunadur G.
 Ketilsson, og framlagði Lögþingis-rettar stesnu af
 3ja Maí þ. á., undir Lögmanns M. Stephensen
 hendi og signeti, með hvörri kólast fyrir Rettiann, ept-
 ir Factor Ch. Holms beiðni, Bjarni Bjarnason frá
 Breidabólstað í Snæfellsnesa-sýslu, hans Talsmað-
 ur Olafur Björnsson, ásamt Hjerads-dómaranum
 Eðlunum J. Jónssyni, til forsvars þeirri máls-
 sökn og dómi þeim, sem gengiun er yfir nefndum Ch.
 Holm þann 11ta og 12ta Martí næstlidna; stesnan
 upplestin og mörkud lit. D. Þessu næst framlagði
 Eðlunadur G. Ketilsson Hjerads Prócess og dóm
 í þessu rýstingar máli, hvor í Ch. Holm er dæmdur,
 fyrir hogg, hártog og kláðarís, í 33ja rðla. batur;
 nefndur Prócess og dómur var upplestin og mörkadur
 lit. E. Þar eptir framlagði Eðlunadur G. Ketil-
 son innlegg af 11ta húsus, viðvísjandi þeim þretti,
 er hann meinar Ch. Holm hafi vífengid í sökn og

dómi þessa máls í Hjeradi, og innihaldandi Eshlumannsfins uppástand Ch. Holms vegna gegn Hjeradsdómaranum; þad upplest og auðkennt lit. B. Eshlumadur J. Scheving mætti nú, og framlagði Hra. Steptammanns O. Stephánssonar skickun til sín af 14da hújús, ad forsvara, í Eshlumanns S. Petrussonar forðellum þan mál, vegna hverra B. Bjarnason á Breidabólstað og J. Gálfðánsen í Rífi; eru þingad til Lögþingisins stefndir; skickanin var upplestin og mæktud lit. G. Innlegg frá Eshlumanni J. Jónessyni framlagði Eshlumadur J. Scheving, datzannu hújús, innihaldandi hans forðvar fyrir Hjeradsdóminum, sem upplest markast lit. H. Frá Talsmanni B. Bjarnasonar í Hjeradi, Olafi Björnssyni á Kjalveg, framkom innlegg af 1ta hújús, sem upplest auðkennist lit. J. Þessu innleggi fylgdi verificeret Copie af forlikunar tilbodi O. Björnssonar til Ch. Holms, þann 13da Martí þ. á., med 6 rðlaútlagi til Bjarna, qvittánsia Olafs fyrir þeim 6 rðlm. og Holms játaung, ad þeim samu 6 rðlm. se fer, eptir beidni, aptursteilad, allt sama daginn; þetta fylgiskjal var lest og markast lit. K. Eshlumadur G. Ketilsen framsærir: ad á meðan Eshlumannsfins J. Jónssonar dómi vært ei frásallid, viðvissandi af þeim bótum, sem Rómgnum hafi verid tilðamdar, Ch. Holm ei hafi kunnad settum ad taka. Eshlumadur J. Scheving tjáir þessa Eshlumanns G. Ketilssonar

er meiningu gagnstæða laganna Analogie. einfanlega í Tilskipun um forlífunar-nesndina, og lagði svo fram innlegg af dags dato, innihalbandi: tilsvor hans og uppástand vegna B. Bjarnasonar, nesat innlegg var lesið og auðkennt lit. L. Partarnir sögduft eðert hafa frammat ad framsæra undir endilegann dóm, ad þvi andanteknu, ad Eshlumadur J. Scheving' meinar Ch. Solm hafa fyrirgjort öllu tilfalli um annann þingstad, vegna áskrifrar sinnar á stefnunaz; er svo mál þetta til dóms upptæð. ut supra.

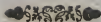
M. Stephensen.

NUM. XXV.

Þann 16da Júlí f. m. settist í Lögþingis-rettinn Vice-Lögmadur B. Gröndal, matti svo Eshlumadur G. Ketilason, og framlagði Authorisation frá Stipt-omtinu, ad agera Bóndans Eiríks Sveinsonar Proventu-gjafar eða Testamentis-mál spræ Lögþingis-rettinum, dat. 10da hujus; þetta Document uppleið og áteiknað lit. A. Þvi næst framlagði Eshlumadur urinn Lögþingis-rettar stefnu, undir hendi og signeti Vice-Lögmans B. Gröndals, dat. 6ta Jún. 1798, þvar inni stefnast til þessa árs Lögþingis: 1.) Eshlumadur V. Thórétineson, til ad forsvara sínar dóms ara adgjörðir og affagða dóm ad Þjóðólshaga, þann 3ja Aug. 1798, hepra hann upphafinn, eintum í þeim

þótti, sem áhrættir Arngríms uppheldi, og svara Mi-
 risti á Nsi kosti og tæringu. 2.) Arngrímur Teites-
 son á Verustþdum og Talsmadur hans, Jón Phi-
 lippusson á Breckum, sá fyrri til að forsvara samu-
 dagar-róf millum hans og Birks Sveinsonar, heyr-
 sig dæmdann til að borga svelara sitt fjór-uppheldi,
 enn Hjerads-dómurinn ágeður, samt svara máls-
 kostnadi; sá seinni til að forsvara sína málssókn í
 Hjeradi, einkum í þeim pósti, sem fyrir uppheldi
 Arngríms er offitid af honum til sátta bodid; að
 þessi stefna se viðkomendum laglega birt, bera hennar
 uppáskriftir með sér, hún upplestin og mæktad lit. D.
 Arngríms Talsmadur í Hjeradi Jón Philippusson,
 framlagdi bref í Rettiann frá Öhlumanni V. Thór-
 arinsonyni, sem inniheldur hans Excepstíoner á móti
 stóft upplestinni Lögþingstættar stefnu, með víðari á-
 kjarum og uppástandi, sem bresid inniheldur, og að
 endingu beiðist hann þar uppá Interlocútórii dóms;
 bresid er dat. Glidarenda, þann 4da Júlí 1799, það
 upplestid og mæktad lit. E. Aetor, Öhlumadur G.
 Ketilsson bidur, að Rettiurinn frávissi þessum manni,
 sem nefni sig Jón Philippusson, er búinn se í Hjer-
 adi að sýna, ef ecki partistku, þá þá einfeldni sína í
 þvst, að vilja hjálpa einum Arngrími Teitesyni til
 að rjúfa lögsaminn Contract, meinar eg, að hann ei
 megi hjer í Retti ganga fyrir Öhlumann V. Thór-
 arinson, svo lengi hann ecki framleggi skriflega full-
 mætt,

malt, hvar uppá hann einnig salir Rættarins Intro-
ductorum, er honum, lofast að morgni komanda.

ut supra.

Gröndal.

NUM. XXVI.

Sama f. m. præsideraði í Lögþingis-rættinum Vice-
Lögmaður B. Gröndal, og mættu enn á ný þeir
þingad innstefndu málspartar í sakið milli Raup-
manns Wulfs og Jóns Sæmundasonar, nefsilega:
sá konstitueraði Dómari í Hjetadi, S. Gudlaugsson
og Lögrettumadurinn Brynjbólur Þinarsson, og til-
bodu sig (hvað þeir og einnig gjört hafa þann í stað
hújus fyrir þessum Dætti) að svara til alls þess er söl-
inn viðkennur þá áhræðandi; en þaræð Titantens Jóns
Sæmundasonar fullneftugur enginn mætti, og þar-
aðauki vantar einn Lögrettumann í stað B. Þinara-
sonar, svo kann ekkert í þessu máli í þetta sinn að
fyrirtekaft, og gefst því Jóns Sæmundasonar Tals-
manni, hvort, sem verða kann, enn þá frestur til
eptir-thibbaga, þá og einnig sá vantarði Lögrettur-
maður skal nefndur verða.

ut supra.

Gröndal.

NUM. XXVII.

Sama e. m. settist í Lögþingis-rættinn Vice-Lögmað-
ur B. Gröndal, og var í stað Lögrettumans B.
Þina-

Einarssonar nefndur Jón Magnússon úr Gull,
 brínglússki, er áður hafði áslagt Lögrettumanns eid.
 Var svo á ný fyrirkallid Gjalds-málid millum Raup-
 manns Wúlfs og J. Sæmundssonar frá Gufu-
 skálum. Eshlumadur V. Thórarineson framlagdi
 Ordre frá Stipt-amtinu, að agera söl J. Sæmunds-
 sonar á móti Factor S. Gudlaugssyni, Lögrettu-
 manni B. Einarssyni og Jóni Sighvatesyni; þessi
 Ordre er dat. 10da húsus, lesin og mæktud lit. A.
 Því næst framlagdi Eshlumadur V. Thórarineson
 Lögþingis-rettar stefnu af 26ta Nóv. 1798, undir
 hendi og signeri Hra. Lögmanns M. Olafssonar,
 hvar með þingad innstefvast, lá konstitueradi Eshlu-
 madur, Factor S. Gudlaugsson, til að forsvara sín
 tómaraverk og umgáing í þessu máli, samt framvísa
 Lögþingis-rettinum sína Authorisation in Originali;
 hann stefnisti einnig til að framleggja þau 2 skjöl, sem
 vanta í Þings-acten, sem og þola endilegann dóm,
 til Satisfaction og Omkostningur, með víðara. Einn-
 ig stefnisti með sama fyrirkalli Lögrettumadur B. Ein-
 arsson á Backa, til að forsvara allann sinn umgáing
 í þessari optnefndu Gjalds-söl, og að þola endilegann
 dóm til Satisfaction og málskostnadar; seinast stefn-
 isti Jón Sighvateson í Góskuldar-koti við Vtri-
 Nordvoss, til að forsvara sín mótmáli, að vega þá
 Skonrogs hálfstunnu, sem málid út af rís, forsvara
 sinn eid og vitnisburd og þola endilegast dóm til Sa-
 tis-

tilfactiön og málskostnadar; ad þessi stefna se viðfoma-
 andum löglega auglýst, bera hennar uppáskriftir með
 ser, hún upplestin fyrir Rettinum markast lit. B.
 Því næst framlagði Skulumadur V. Thórarínsson
 innlegg af dags dats, sem inniheldur hans Exceptiön
 á móti Vice-Lögmanni B. Gröndal, svo sem þeim,
 er innviðlabur se þessari sök, sem Wulffs fullmektugur
 í þessu Skuldaheimta máli á móti J. Sæmundssyni,
 ver Vice-Lögmanninum þess vegna allar Dómara ad-
 gjordir, og uppástendur ad hann vífi úr Dómara-sæti;
 innleggid lesid og markast lit. E. Hjer uppá fjell
 Rettarins Interlocutorium:

Vice-Lögmadur B. Gröndal álitur sig
 í þessari Gjald-sök svo interesseradann, ad
 hann eptir Skulumanns B. Thórarínssonar
 gjördu Exceptiön móti honum, víkur úr
 Dómara-sæti.

ut supra.

Gröndal.

NUM. XXVIII.

Sama e. m. settist í Rettinn Lögmadur M. Ste-
 phensen; mætti þá Skulumadur G. Ketilsson, og
 framlagði Lögþingisrettar stefnu af 3ja Mái næstl.
 undir Lögmanns M. Stephensens hendi og signeti,
 með hvorri stefnast Jón Hálsdánsson búdar-madur í
 Rísi í Snæfellsness-Þýllu, ásamt hans Talsmanni í

Hierabi Olafi Björnsfyni og Shlumanni J. Jóns
fyni til að forsvara þeirra máls-sókn og Dómara að
gjörðir íslegu stefnandanum, þann 11ta og 12ta Marsi
nærstíðna, henta hér áljærur og þola dóm; stefnan
var lesin og mæktud lit. D. Shlumadur J. Sche-
vling mætti, og framlagði þá Exceptiön móti stefnunni,
vegna Jóns Hálfdáns-sonar í Rísi, að í stefnu Me-
moríalea vanti, að þeir innstefndu hafi ekki lögðags-
leggíngar að vanta, sem Forordufngin af 3ja Júní
1796 þó fyrirleggi, uppástendur því, að sinn Prince-
pal Jón Hálfdáns-son verði með Rettarins úrskurði
frítækinn frá að gjegna þessu fyrirfalli, en sái betaling
fyrir Kost og Tæringu þess vegna. Acror, Shlumad-
ur G. Ketilsson bidur aðgjatist: að hærfnefnd For-
ordning forlanger Rettens hurtige Pleje, og hefir aldrei
besalad að optar enn einusinni stuli birtast hvorjum
manni, Forordningarinnar ord um það, að lögðagur
verði ekki lagður, og altsvo bidur um Interlocutorium
til útskríngar fremur á þessu. Hjer uppá fjell svo
látandi Rettarins Urskurdur:

Tilskipanin af 3ja Júní 1796, shnir of
ljóslega Loggiafarans vilja, að Rettarhald
njóti tilhlýðilegs og sljóts framgánga, og
þeim einföldu í lögum sé að því leiti leidd
beint í þeirra mála-prættum, sem mest leysis
legt er, til þess, að máls-sókn eins fram-
andi og ólöglesins Assistente, svo sem þessa

D. Pláms, Funni þar fyrir að heyndast hér frá Réttri, þó hann ei hafi munad til að fylgja öllum, jafnvel smásmuglegustu Formalitetum, sem lög tilgreina. Jún sýnir og í 1 Kap. §. 4 að tilgangurinn með, að vara þá innstefndu við, að engar lögdagsleggingar sé að vænta, er engannveginn, að þeir hangi í bófstafnum, heldur að fyrirbyggja mála-lengingar vegna vonar um nhjann lög-dag. Að Jón Hálfðáns-son eðfi hefir neinni vanvitsku hér um haldinn verið, og aldrei lögdagsleggingar vænt, sýnir, að hann hjá Gra. Stiptamtönninum hefir útvegad sér Talsmann, sem nú mættir hér hans vegna; svo sem þetta þess vegna má álitast framar að horfa til mála-lengingar enn nokkurs gagns Jóns Hálfðáns-sonar, að málinu verði fyrir þessa vanvitsku synd D. Pláms, hédan frá Réttri um stund frá-vísad, svo skal Talsmadur Jóns, Shlumadur J. Schéving, skyldugur vera eptir stefnunni hér að pola mála-sókn Jóns vegna, undir Lögþingis-réttarins dómi.

Framlagði svo Shlumadur G. Ketilsson Hjertads Prócess og dómi genginn að Ingjaldbólí þann 11ta og 12ta Martí næstl., með hvörjum Shlumadur J. Jónsson dæmir D. Plám fyrir hofud-hogg

veitt Jóni Gálfðánsyni, að bæta 9 rðlm. auk þess að fella sig með eidi fyrir ákjarum Jóns, með meiri ryðfingar og bit, annars að bæta fyrir það og í málskostnað 40 rðli.; þessi Prócess og dómur lesinn og markaður lit. E. Þar næst framlagdi: Eðslumadur G. Ketilsson innlegg af 12ta húsus, innihaldandi hans ákjarur og uppástand vegna D. Plúms, sem var lesið og markað lit. F. Innlegg framlagdi: Eðslumadur J. Scheving frá Eðslumanni J. Jónsyni, dat. 2ann húsus, innihaldandi forsvor fyrir Hjeradsdóminum, var það lesið og auðkennt lit. G. Annad innlegg af 1ta húsus frá Olafi Björnsyni, Eðslumanni Jóns Gálfðánsónar í Hjeradi, innihaldandi hans forsvor fyrir sinni málsókn og uppástandi móti D. Plúm, var það lesið og markað lit. H. Þriðja innlegg framkom frá Eðslumanni J. Scheving sjálfum, innihaldandi hans uppástand vegna Jóns Gálfðánsónar gegn D. Plúm, var það lesið og auðkennt lit. I. Eðslumadur G. Ketilsson krefur, að málinu verði áptur heimvísad, svo sem ólaglega með höndludu í Hjeradi, hvörju Eðslumadur J. Scheving eðli qvedst þurfa mótmæla Jóns vegna, þar D. Plúms árástir gegn Jóni þar við ean betur upplýsast og sannast muni, tjáir annars D. Plúms uppáskrift á stefnuna litla afföfun gjefa honum frá þingsóku að Ingjaldshóli. Meira sögduft málspartarnir eðli hafa að framsæra undir endilegaun Lögþingisrettar.

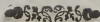
ins dóm, hværð vegna máls þetta er til dóms upps
tefid. ut supra.

M. Stephensen.

NUM. XXIX.

Pann 17da Júlí settist í Lögþingis-réttinn Vícei
Lagmadur B. Gröndal, og offagði svolátandi Inter-
locutorium í Proventu-gjafir eða Testamentis málinu
úr Rángárvalldi-shöllu.

Í bréfi til þessa Réttar, dat. þann
4da Júlí þ. á., hefir Shlumadur B. Thór-
arinson framsett tvær Exceptioner á móti
Lögþingis-réttar stefnu Bóndans Eiríks
Sveinssonar á Áli, sú fyrri er: að hværgi
finnist nefndur í stefnunni sá statur né
hús, hvor hann mæta egi í þessu máli;
sú síðari: að hann sé ekki stefndur til að
heyra nokkrar Eiríks ákærur edur uppá-
stand móti sér, ellegar til að sjá frá hon-
um stjól í Rétt lögð, og krefst þess vegna
að stefnunni verði afvísad, og hún ógyld
dæmd. Svad þá fyrri Exception snertir,
þá þykir Réttinum hún ekki svo mikilvæg,
að hún verðad gæti stefnunnar frávísun,
því þó hún ekki nefni greinilega þann statur
edur hús, hvor Lögþingis-rétturinn hald-

inn yrði þetta ár, þá kunni þó ekki Shslu-
manni B. Thórarinsyni, sem sjálfur públis-
ceradi á Vorþingum í Rángárvalla-shslu
hvar Lögþingis-réttur í ár haldinn yrði,
að vera þetta svo ókunnugt, enda hefir
hann nú hér sjálfur mætt, sem Richardur
Prócurator í öðru máli. Svad þá adra
Exception snertir, ad Shslumadur B. Thór-
arinsón ekki stefndur sé af Eiríki Sveins-
syni til ad heyra nokkrar ákjærur hans eda
uppástand móti sér, eda sjá stjól í Réttinn
framlögð, þá ber umgétin Eiríks stefna það
med sér, ad hún í þessum pósti ekki er lög-
um og siðvenju samkvæm; Kann því ekki
Shslumadur B. Thórarinsón ad álitast
skyldugur til ad gegna neinu því, er Eiríks-
ur edur hans Talsmadur hafa kynnu fram
ad færa í þetta sinn, vidvíkjandi þessu Pró-
ventu-gjafar edur Testamentis máli; hvort
vegna Lögþingis-réttar stefnu Eiríks afvís-
ast frá þessum Rétti, en honum geymist
fullkominn Réttur til ad framfylgja máli-
inu fyrir nærstkomandi Lögþingi árid 1800,
ef honum svo þóeknast.

ut *supra*.

Gröndal.

NUM.

NUM. XXX.

Sama f. m. settist að nýju í Lögþingis-rettinn
 Více-Lögmadur B. Gröndal, mætti svo Eðslumadur
 G. Ketilsón og konstitúeradur Eðslumadur Th. Vigfússon,
 sem framlagði Lögþingis-rettar stefnu af gjær-
 dags dato, hvar með Delinqventinden Sigríður
 Björnsdóttir innstefnið hingat með hennar Tals-
 manni, Eðslumanni G. Ketilsyni, til að mæta hjer
 í dag fyrir Lögþingis-rettinum, áður enn tómur gangi
 um þetta mál, og Eðslumadur G. Ketilsón til að
 sálfa hennar málefni. Eðslumadur G. Ketilsón
 segist vera óundirbúinn og óstefndur til að taka gæns-
 malum fyrir saka-persónuna Sigríði Björnsdóttur,
 bevísanlega dauðsjúka, liggjandi austur í cystri Skap-
 tafells-sýslu, og menn þó þáðan látað hafa fengid
 stefnda á hálfar natúr fresti, edur hvað minna vera
 kann, til að fá hjer fyrir Rettinum hálsþöggð dóm,
 er allt in materia & forma uppástendst ógudlegt og
 ólöglegt. Konstitúeradur Eðslumadur Th. Vigfússon
 uppástendur, að hann hafi fengid frá Script amtinu
 Intimation til að innstefna nefndri Delinqventinde og
 hennar Talsmanni, og segist ekkert framar hafa stefn-
 unni til forsvars, þar hún se löglea birt Eðslu-
 manni G. Ketilsyni af þeim undirskrifudu stefnu-
 vorum Jóni Grímssyni og Jóni Magnússyni.
 Þóru þeir síðan fyrir Rettinn innkalladit, svo að þar
 mætti

mætti heyrja þeirra framboð. Jón Grímason mælti í Réttingum, og uppástandur að stefnan hafi löglega birt verid fyrir Shslumanninum í gjærvalsdi fyrir sólarlag, en sá annar stefnuvottur Jón Magnússon hafi þar ei samfundis við verid. Hvað stefara er í þessu máli að gjöra, geymir Réttinginn sér að álykta til seinna í dag. ut supra.

Grøndal.

NUM. XXXI.

Sama e. m. settist aptur í Réttingu Vice-Logniadar B. Grøndal, og mættu á ný málspartarnir í Delinqvent sakinui, sem síðarst vor tracterud í Formiddag, kom þá einnig fyrir Réttingu Aetor í þeirri sömu, Shslumadur S. Petursson, og quaddst eðtert á móti því hafa, að þetta mál se reassumerad; affagdi þá Vice-Logniadar B. Grøndal svo látandi Interlocutorum:

Sá Konstitúeradi. Shslumadur Eh. Bigfússon skal aptur löglega innstefna fyrir þennann Rét, saka persónunni Sigríði Björnsdóttir, og hennar Talsmanni, Shslumanni G. Rétisshyni strax í dag, með aptans fyrirfalli, og birta nefndum Shslumanni þá stefnu eptir lögum.

NUM.

NUM. XXXII.

Sama e. m. var á ný fyrirtekid Súsponsíons mál Eshlumanns J. Helgasonar, hvort þá og mætti fyrir Rættinum ásamt Actori, Eshlumanni S. Petures- syni, sem framlagði laulegg af ríða hújus, hvar með hann vill að engu gjort hafa þad, sem Eshlumadur J. Helgason hefir hjer fyrir Rættinum sárt ser til forsvars, og lofsins gjörte. uppástand í 4um póstum móti því sama; þetta Document upplesid áreiknast lit. D. Nesndu bresi fylgir einnig sub lit. D. sedill, undir nöfnum Páls Arnasonar og Steinunnar Arnadóttur á Skálafelli, hvar í þau meðlenna, að þau af fátísku og bráðræði hafi verid norrud til, af Eshlumanni J. Helgafsyni, að sitgjefa þá launsáttar nesnu, um of miklid úrheimtad saka-fall eptir Steinunnar Arnadóttur förra manna, og declarera þessa launsátt upphafda; þessi sedill er dat. að Skálafelli, og á hann er reiknad, að hann se fyrir Hjeradsþings retti upplefinn, áheyrandi Eshlumanni J. Helgafsyni, undir, skrifadur af þeim konstinjerada Eshlumanni Ch. Vigfúsafsyni og 4um monnum öðrum. Sedillian var upplefina og markadur lit. D, og hefir til Actors innleggð, þeim pósti í því, sem mektur er lit. E. Því næst framlagði Eshlumadur S. Petureson bres frá Páli Arnafsyni á Skálafelli til Hra. Stiptamtmannsins D. Stephánsasonar, hvar í nesndur Páll flagar

því, að Öhlumadur J. Helgason eðfi vilji afskrifa þeirri sekt, er konungleg Hátign hafði uppgesíð fonn sinni Steinunni Arnadóttur; bresíð er daterað þann 30ta Aug. 1798, og fylgir því vitnisburður 4ra manna um það, að eðfan Steinun Arnadóttir hafði fyrir Retri krosíð Öhlumann J. Helgason þess, að hann apturskrifaði uesndri hördóms sekt, og þá eðfi ert sengíð utan mótsvar. Þaði bresíð og vitnisburðurinn var lesinn, og hvörtveggja markað lit. V. Öhlumadur J. Helgason bíður, að Retturinn vilji tilhærilega álíta Öhlumann S. Petursson fyrir grófar Expressiónir. Partarnir adspurdir: hvört þeir hefðu meira fram að fara í þessu máli? svörðu báðir: nej! er það því til-dóms upptekíð.

ut supra.

Grøndal.

NUM. XXXIII.

Þann 18da Júlí s. m. settist í Lögþingis-rettinn Vicesögmadur B. Grøndal, matru svo Öhlumennirnir G. Ketilsson, S. Petursson og sá konstitúeraði Ch. Vigfusson, sem framlagði Lögþingis-rettar stefnu af gjarbags dæði, undir hendi og signetti Vicesögmanns B. Grøndals, hvar með aptur innstefnist með Asteni Varsel sakapersonan Sigríður Björnsdóttir og hennar Talsmadur, Öhlumadur G. Ketilsson til að túlka hennar málefni. Ad stefnan se

leg.

löglega birt Eðslumanni G. Ketilsyni áhenrandi þann ádurnesnda dag, hafa stefnuvitpin Jón Grímsson og Jón Magnússon uppá hana strífad, hún lesin og mælkud lit. M. Eðslumadur G. Ketilsson setur í Rett, að Reykjavíkur stefnumenn mættu eidefestast, ádur enn þeir forsjá sig með að yfirhlaupa fólk með zur stefnum á einu dagri, en framhýdur sig óstefndur að innláta þessa sök til dóms, svo að Retsens hurtige Pleje hafi þess betur framgáang. Sá konstitúeradi Eðslumadur Ch. Vigfússon, quodst eðki hafa kunnad að brúka aðra stefnuvotta enn þá, sem Landsógeti P. M. Sinne hafi ser tilvísad, og meinar þess vegna að honum, en eðki ser, beri að forsvara, hvort þeir seu löggjldir stefnuvottar eður eðki. Actor, Eðslumadur S. Petursson uppástendur nú löglegann dóm, sem fyrr, yfir öllum Delinqventunum, og krefst þar hjá, að Gudmundar neitan því heldur áltrist að engu, sem hann grunar að hún muni gjetin vera af Eðslumanns J. Helgasonar anda innblástri, því þessi Delinqvent hafi notorice hjá honum verid frá 30ta Aug. s. á. til í síðsil. Náv. þá hann stíladí honum til þess konstitúerada Eðslumanns Ch. Vigfússonar, en um Eðslumanni J. Helgason quodst hann hafa ádur borid við að sannfæra Rettinn, að hann brúki Dankebreuve, glegfileg stjól og únnarrada vitnisburði, sem gjöri hann einnig grunsamann að hafa narrad Gudmund til að netta hjer stant jánun fyrir Hjeradsretti.

retti, til að setja betri sarsa á sinn áður brúfaba um-
gáang í þessu máli. Actor og Defenser geta þess, að
þeir nú hjer um í gta daga hafa mátt sarsa að þessu
um málum; og vona því, í fylgi af þeirra, áður fyr-
ir Rættinn innkomnu innleggjum, að þeim verði til-
lögð laun af Rústis-Ráðunum eður annarskadar sár
fyrir þeirra Prócuratión. Allir viðkomendur segjast
ecki hafa meira fram að sara í þessu máli, og verður
því endilegur dómur á sínum tíma í því affagdur.

ut supra.

Grøndal.

NUM. XXXIV.

Þann 19da. Júní s. m. settist í Lögþingis-rættinn
Vice-Lögmáður S. Stephensen, og ljét upplesa Hra.
Stiptamtmanns O. Stephánsónar Authorisatión til
sín að dæma í sakinni millum Hóndlunar-manns J.
N. Wúlffs og Hreppstjórans Jóns Sæmundsónar
á Gusufskálum, í forsellum Hra. Lögmanns M. O.
lafssonar og Hra Vice-Lögmanns B. Grøndals,
hún upplestin merktist lit. D. Því nærst framlagði
Ösklumáður V. Thórarínsson Prócess og dóm af
af 23ja Máí 1798, affagdann af Factor S. Guð-
laugssyni, sem undir dómslútniuguna skrifar sig for-
situeradann Ösklumann, hvgr med Jón Sæmunds-
son á Gusufskálum dæmist til skuldalufnúsugar við
Raupmanns Wúlffs höndlun, að betala 3 rðli. 52 f.
og

og í málskostnað 5rdli., lesinn og markaður lit. E. Inn-
 legg framlagði Actor, Eshlumadur V. Thórarínas-
 son, sem Talsmadur Jóns Sæmundssonar, af dags
 dæti, er sýna á dómaraðs í málinu, Factors S.
 Gudlaugssonar lögum gagnstæðu aðferð, óheimild að
 meðhöndla sökina og affegja dóm í henni, vegna
 skilunar flóts þar til frá viðkomandi háþyrvaldi.
 Í niðurlagi þessa innleggs uppástendur því Eshlu-
 madur V. Thórarínasson, að tjedur dómur verði af
 Lögþingis-rettinum sem enginn dæmdur; Actor í Hjer-
 adi, Lögrettumadur Brynjólfur Einarsson dæmist
 að svara Jóni Sæmundssyni Undir-rettar Prócess
 kostnadi með 8rdlm., en Factor S. Gudlaugsson
 10rdlm. fyrir kostnað til þessa Lögþingis-rettar, og að
 þessi álitist þar fyrir utan, eptir M. 1. 5. 13. að
 ógleymdum bótum til Jústis-Rassans; innleggid lesid
 og markað lit. F. Factor S. Gudlaugsson fram-
 lagdi innlegg af 18da hújus, hvar með hann leitast
 við að sanna, að hann fullkomlega hafi verid authori-
 seradur til að meðhöndla og dæma sökina milli Raup-
 manns Wúlfs og Jóns Sæmundssonar á Gufu-
 skálum, samt uppástendur að sínar dómara aðgjörðir
 í sönnu sök, sem lögum samkvæmar og á þeim grunde-
 adar, lesid og audkennt lit. G. Sami framlagði
 innlegg af 18da hújus, hvar í hann uppástendur, að
 hans dómur verði af Lögþingis-rettinum stadfestur,
 fer til dæmist kostur og tæring af Jóni Sæmunds-

sýni, og þessi verði sem temere litigans álitinn, lesið og markað lit. H. Innleggi þessu fylgdi hans Auts horisatíón af 11ta Maf 1798. Eðslumadur V. Thórarínsson framlagði vitnaleidslu Act, genginn ad Keblavít þaun 25ta Oct. 1798, þessari sál viðkomandi, lesinn og markadur lit. J. A móti þessum vitnaleidslu Act prótestarar Defensor Brynjólfur Einarsson, vegna þess, ad það Interlócútórium, með hvorju vitnaleidslu Jóns Sæmundssonar var frávísad, hafi ei af nokrum Yfir.retti ugðirkennt verid, en Jón stefni ser til ad heyr þessara frávísudu vitna framburd. Factor S. Gudlaugsson framsærir, ad stefnan til þessa vitnaleidslu þingi hafi ser aldrei auglíst verid, sem fráverandi og i øðrum Landessjórdungi, þá hún með ser ber ad lesin hafi verid ad koldyrum hans. Vádir uppástanda þeir, ad þessi vitnaleidslu Act verði af Lögþingis.rettinum ad engu metinn. Lögrettumadurinn Brynjólfur Einarsson framlagði innlegg af 10da hújus, hvor inni hann uppástendur, ad hann einungis sem fullmektugur Hra. Vice.Lögmanns B. Gröndals, og eptir Hra. Stiptamemannsins Constitútíón, hafi tekist á hendur Prócuratíón i þessu máli; og ad hann frlíst sprir øllum sektum, þar hann eði hafi gengid út yfir sína fullmakt, heldur blýdt þeirri sömu, og Hra. Stiptamemannsins Constitútíón, lesið og markad lit. K. Eðslumadur V. Thórarínsson framliggur Copíu af No. 5 og 6, sem vanta

Santa í Hjerads Præcessinn, nefnilega, fullmakt Kaupmanns Wúlffs til Hra. Vice-Lögmans B. Grøndals, að innkalla skuld hans hjá Jóni Sæmundesyni á Gusufskálum, og þessa svar til Hra. Vice-Lögmanssins viðvísjandi skuldinni; líka framlagði hann forklárun vitnisins Snorra Jónssonar uppá það 15da spursmál í vitnaleidslu Actinum A móti öllum þessum Bilager prótestera Factor S. Gudlaugsson og Lögrettumadur B. Einarsson, eða að þau verði að nokkru metin, þau verða meðal fylgiskjalanna til Rættarins eftirsjónar. Þartarnir aðspurdir: hvort meira hefðu að framsæta í sökn edur vörn? Svára: nej! var því málið til dóms upptekid. ut supra.

S. Stephensen.

NUM. XXXV.

Sama e. m. affagdi Vice-Lögmadur S. Stephensen svolátandi dóm, í skuldaheimtumálinu milli Kaupmanns J. A. Wúlffs og Hreppstjórans Jóns Sæmundssonar á Gusufskálum.

Við þessa máls nákvæmlega yfirsíðun, finnur Lögþingis, rétturinn hellst athugandi Dómarans aðgjörðir og meðferð sakarinnar, þannig á sig komnar: Dómarinn, þá verandi Studiosus Juris, nú Factor S. Gudlaugsson, sem af Hjerads-dómaranum í Gullbringusfyllu S. Péturssyni, er umbedinn í þessa for-

forfallum, orsökudum af hans heilsubresti, og af Hra. Stiptamtanni O. Stephánsyni authoriseradur, ad gjöra reisu til Mannatalshinga í Gullbringu-shölu, hefir álitid sig duglegann til allra Shlummanns verka, sem kunnur fyrir ad falla á þingunum, og þess vegna ei vhlad fyrir fet, ad taka á móti stefnu þeirri, er Logréttsmadur Brynjólfur Einarsson, sem tilsettur Talsmadur Kaupmanns Wúlfs, framboð fyrir Mannatalshings-réttinum ad Reblavið þann 16da Maí 1798, þá S. Gudlaugsson, eptir sinni Constitution, var þar ad Mannatalshings-haldi, né viljad veita þeirri Exceptión áheyrslu, sem Talsmadur þess innstefnda Jóns Sæmundssonar gjordi móti honum, til nokkurra Dómara adgjorda, í þeirri þangad stefndu skuldaheimtu sek, milli Kaupmanns Wúlfs og Hreppstjórans Jóns Sæmundssonar, heldur álitid sig gyldann og rétt þörinn Dómara eptir sinni Constitution, sem þó einungis segir: ad S. Gudlaugsson skuli mýndugur gjordur ad uppfylla Shlummanns S. Péturssonar til Hra. Stiptamtannansins framsærðu bön, sem sklaus er þessi: ad hann inegi gjöra reisur sín vegna til Mannatalshinganna, hvað Logshings-rétturinn getur ei skilid, ad grípi meira um sig, enn einungis ad gegna þeim, af sjálfu Mannatalshings-haldinu stjórndi Hérads-dómara skuldum, án þess ad sjá neina röfsemi fyrir, ad af Mannatalshingsferdum nandsynlega þurfi ad orsakast þessum
 óvði.

Övðfomandi saka: dóms ályktanir, edur S. Gudlaugsson þess vegna sé ad álita, sem authoriseradur til ad dæma i hér tjedri skuldaheimtu sök; heldur virdist hann móri Prótesti Talsmanns Jóns Samundssonar ad hafa framhaldid sökinni og dæmt i henni, án þess ad vera þar til authoriseradur, 1). sem incompetent Dómari. Eptir R. 1—5—1. eiga allir Dómarar ad vera eidsvarnir menn, en S. Gudlaugsson, sem vissi, ad þar engann Dómara eid hafdi aflagt, en siðsfagt hefir þó verid kunnugur þessu laga budi, gat þvi síður þecft sig duglegann til ad dæma i máli þessu, álitst hann þvi ad hafa verid 2). inhabil Dómari; þaradæki sjeft eeki af Hærs aðs Prócessinum hvar dómurinn ec affagdur, hvort heldur fyrir Rétti edur eeki, hvad R. 1—5—13. þó úþroctilega skipar. Vegna allra þessara hans Dómara ófullkomlegleika, dæmist þvi rétt:

Sá af Factor S. Gudlaugssyni þann 23ja Maí 1798 affagdi dómur, i skuldaheimtu málinu milli Kaupmanns J. A. Wulffs og Hreppstjórans Jóns Samundssonar á Gufustálum, skal sem ódæmdur álitast, og ad legum ógylður vera. I málskostnad betali Factor S. Gudlaugsson Jóni Samundssyni

syni 6 rdli. Courant, sem skulu lofnir vera innan 6 vikna frá þessa Lögþingis-réttar dóms auglýsingu, undir adför og Execútión ad lögum.

Factor S. Gudlaugsson vill hafa sér forbeholdet frá þessum dómi ad appellera.

ut supra.

S. Stephensen.

NUM. XXXVI.

Þann 20ta Júlí s. m. voru í Lögþingis-rettinum nálægir Herrar, Stiptamtmadur O. Stepháns-son, Amtmadur Vibe, Løgmadr M. Stephensen, Vice-Løgmenn, S. Stephensen og B. Grøndal, Landsfogeti P. M. Sinne, ásamt öðrum til Lögþingisins komnum Embættis-mönnum. Í Lögþingissteifarans forfallum hjelpt Protocollinn spyr-um konstitúeradr Eshlumadr J Thorleifsson, eptir Hra. Stiptamtmannsins stífun. Hra. Stiptamt-madrinn lét upplesa Cancellie bres, svo hljóðandi:

Pro Memoria!

Hans Kongelige Majestæt har under 23de Dennes, allerndadigst behaget at resolve saaledes:

Da Vi have erfaret, at de, i de offentlige Tidender, under Navn af Skrivters
Be

Bekjendtgjorelse til Salg, ofte indføres usærbødige eller forargelige Ord imod Bibelen og den kristelige Religion, samt ærenærgaaende Udtrykke imod Medborgere, hvilke Udtrykke Forfatterne eller Udgiverne af deslige Skrifter eller Blade, med Overlæg lade indskyde i Titelen deraf, i den straffværdige og onde Hensigt: destomere derved at udbrede Forargelse, og desto lettere at frænke den Person, hvis Rygte de søge at sværte og bestæmme, efterdi, de fleste af dem, der læse de offentlige Tidender, ikke have Lejlighed til at læse tillige det, til Salg kundgjorte Blad eller Skrift, og at veje sammes Grunde; Saa befale Vi, at naar saadanne forargelige eller fornærmende Udtrykke findes i Titelbladet af et Skrift, maae samme ikke indrykkes i Aviserne, men allene det øvrige af Titelen, som kan vise det væsentlige af Skrivets Indhold, for hvilket Forfatteren bør staae til Ansvar i det hele; hvilket Cancelliet haver at foranstalte tilkjendegivet enhver, som har Ret til at udgive offentlige Tidender eller Aviser, til Efterretning og allerunderdanigst Efterlevelse.

Cancelliet undlader altsaa ikke herved, tjenstligst at meddele Hr. Stiftamtmand denne

allerhøjeste Resolution, for at bekendtgjøres
Bedkommende. Det Kongel. danske Can-
cellie, den 26de Maii 1798.

C. v. Brandt.

Schow. Colbjørnsen. Rejersen.

Til

Stiftsamtmanden over Island,

O. Stephensen.

Hra. Amtmadur Vibe. Ijet og angifsa optiesfys-
jandi

Bekendtgjørelse:

Da jeg i Overensstemmelse med det Kongel.
danske Cancellies Skrivelse af 12te Maii s. A.
har søjet den Foranstaltning: at den uroelige
forrige Præst Olaf Gislefen bliver flyttet fra
Dale til Sneefjeldsnæs Syssel, til hans der-
værende Søster-Søn, Forstanderen for Hall-
bjarnarøres Hospital sammesteds, Gudmund
Sivertsen, som er befaleet at modtage, og for
Fremtiden at underholde og bevoogte ham, i
mod derfor at nyde den bemeldte Gislefen til-
lagte Pension; saa bliver samme herved til
Underretning for Bedkommende almindelig be-
kendtgjort, med Anmodning til De-Herret
Sysselmænd og Repstørere, som mueligen
maatte antræffe ham udenfor Sneefjeldsnæs
Syssel, om at lade ham igjen transportere
derhen. Reykevig, den 20de Julii 1799.

J. C. Vibe.

Pessa

Þessarar auglýsingar innihaldi strefkar Hra. Eitramtmadurinn fyrir síns Amts innbáum, með áminning um, að þeir haldi sér hana og fyrir reglu.

Hra. Landsfógeti Sinne tjer upplesa þar venjulegu Specificationir:

- 1.) Vfir Shlanna forpaktungs afgjald.
- 2.) — Klausraanna — —
- 3.) — Umbods-jardanna — — fyrir árid 1798.
- 4.) Lista vfir útistandandi Restansa til Jarða bokar Kassans til 19da Julii 1798.

Þóru síðan við Auctiún uppbednar Róngs tiundirnar af Arnes-shlu uppá lífs-tíð, og tillegnar Hra Shlumanni S. Sinnsfyni, sem hærstbjóðandi, fyrir 30 rdli. 32 þ. Cour. Fyrir tiundanna árlegt eptirgjald pantsetti Shlumadurinn eignar jerd sína Krók í Graungærdis hrepp.

Loðfins spurdi Hra. Landsfógetinn að: hvort kónglegri Hátið væru tilfálnar forbrotnar búslóðir, arfalaust góts eda ströndud skip, fyrir árin 1797 og 1798? Svörudu nálagir nei, nema Konstitúeradur Shlumadur Th. Vigfússon; sem gaf til kynna, að búslóð Þorvarden Björnssonar í austur Skaprafells-shlu, hlaupandi til 4 rdla., væri Róngs inum tildæmd.

Jón Benediktsson á Brekku í Jsa-
fjardar-shölu þinglshfir, að hann vilji til á-
bhlis upptaka eydi-jordina Vigðhsarstadi í
Laugabóladal á Långadalströnd. *ut supra.*
M. Stephensen. Gröndal.

NUM. XXXVII.

Pann 22ann Júlí settist Lögmaður M. Stephensen í Dómara sæti, og áfsagði svo látandi Dóm í Landaþrætu málinu milli Reykja og Steinstada í Skagafirði.

Um landamerki milli jardanna Steinstada og Reykja í Skagafirði, er á sumrinu 1798 gviknuð svo alvarleg þræta, að hún sama sum-
arid var sögd undir Shlummanns J. Sché-
vings og 6 meddóms-manna áreið og dóm,
en með hverutveggja er Steinstada fyrirsoars-
maður Páll Sveinsson midur ánægður, og
bidur með Mémortal af 22rum Aug. nærst.
að Shlummanni J. Schéving og meddóms-
monnunum ásamt eigendum Reykja, Eggert
Prestri og Sínrið Eiríkssonum, verði hingat
til Loðþingis stefnt, ef svo vill, til að heyra
máli þessu í Héradi heimvísad meðal annars.
Begna þeirra stefndu mætti nk Shlumadur
J. Schéving, og allra þeirra sameginleg frasa
verdur, að mál þetta engannveginn dæmist
hér, þar hér sé órettur Dómstadir, heldur tög-
um samkvæmt med Lögmanns Áreið í Héradi.
En

En stefnandans Svaramadur ber fyrir sig Steinstada hest, sem eptir vitna framburdi í Héradi egi að gæta hneft Reykja máldaga af 1520, og Logmanns áreiðar dómi af 1621, þó hann undir eins í innleggi af 8da þ. m. hér mörkudu lit. S. sjálfur átelji vitnaleidsluna, sem ófullkomna og ógreinilega, hvað þó er honum og Páli á Steinstöðum til falls en ekki styrktar, því Páls eins var að spurja htarlegar, greinilegar, og upplýsa málið sem best með gögnum og vitnum, en ekki Dómarans í fasteigna þrætunni, á hvorjum illa hestdi þóft sitja að vera undir eins Dómari og talsmadur Páls, þar hér var ekki um sakamáls að dæma; og Páll lætur nú átelja auk þessa, að við áreiðina og dóminn, séu sett ný og óþekkt landamerkja ornesni, svo sem: Brædur, Olboga-melur, Mýlnu-tjörn, en gömlum sleppt, svo sem: Geil eda Klauf, Merkja-gærdis-hömrum, Mosa-ældum og fleirum, og ber illa saman um hvar þessi ornesni egi heima. Þó hugsar Páll Sveinsson að Logþingis-rétturinn skuli nú hér ár skera, hvor ornesnin réttari séu, og hvar lenda, jafnvel án þess að vita sjálfur edur hafa hér realulega fínt, hvar hann vilji að tafmörk séu Reykja og Steinstada lands eptir ógreinilegum vitnum, og aldrei með dómi löggjaldum, en þess vegna með máttarlistum lögfestum, allt þetta án þess að Logmanns áreið komi til, eda svo mikil sem málverks mind yfir þrætu-plátsið, svo

svo Rætturinn að minnsta kosti fengi ágætiskad
 í hvorri átt það landstrycki lègi, sem hefd skyldi
 vera ákomin, og umbreytt fá þeim gömlu
 landamerkjum, sem máldagar og Lögmanns
 dómur tilkafa; skjól, sem hér eru framkomin
 svo á sig komin og með hángandi innsíglum
 á kálfskiinni, að hvorri Rætturinn né heldur
 stefnandans svaramadur hafa hér fundid or-
 soð til að byggja þeirra gylði, eru þótt þessi
 hafi jafnvel eðli vhlad fyrir sér að brúka þar
 um þau svígurmæli, að skjolin másté uppdikt-
 ad séu. Meni samanberi nú þenna ónóga
 undirbúning máls þessa að stefnandans álfi,
 og ótilhlýðilegu innstefningu hínagad til Loafing-
 is-réttar, fyrst við R. 1—16 og Tilskipan-
 inar af 24da Febr. 1708, og 31ta Martí
 1719 í samamburdi við Kóngsbrefid af 23ja
 Aug. 1754, sem gjörir ráð fyrir að landaþrætu
 mál eðl dæmist eptir landamerkja skodanir,
 nema þó greinilegri afmálan plátsins fyrir
 æðri Rætt framleggist, af hvorri hér sjeft eng-
 in mind, en Hérads-dómarinn, Shlumadur
 J. Scheding hefir þó fyrir þessum Rætti
 framberid, að Páll Sveinsson hafi svo litid
 alid enn fyrir að þessi gjörd væri, að hann
 þvertámót hafi ridid burt, þegar hán hafi átt
 að gjörast, enn þótt advaradur við að vera.
 Beri menn þó nærst þessa málssofn hér sam-
 an við Kóngsbrefin fyrir Norveg af 9da
 Nóv. 1781 og 13da Júní 1787, sem banna
 Lögmonnum að dæma landaþrætu mál án
 mál-

málverkis yfir þrætu-plátsid, nema þeir ríði á
Londin hálsir, og partarnir flépti eðli um þeirra
asmálun, þá hest af öllu þessu, að mál þetta
verði hvorgi nema með Loamanns áreid dæmt í
Héradi réttilega; því ályktafst rétt að vera:

Þessu Landa-þrætu máli milli
Keytja og Steinstada, er hér með af
þessum Lögþingis-rétti vísað til Lög-
manns áreidar á þessara jarða landa-
merki, vísji hlutadegendur í nockru á-
fríja Hérads dóminn, og standi þeir
frítt fyrir hana að vðlast, ef vísja, inn-
ann 15da Sept. þ. á. eptir tímanlega
bón þar um. En kostnad og reisu til
þessa Lögþingis, gjaldi Páll Sveins-
son Hérads-dómaramann, sem allra inn-
stefndra vegna mætir nú hér, með 10
rdln. Courant innan 6 vikna frá þessa
Lögþingis-réttar dóms auglýsingu í Hér-
adi, undir aðför eptir lögum.

ut supra. M. Stephensen.

NUM. XXXVIII.

Þann 23ja Júlí e. m. settist Více-Lögmáður, B.
Gröndal í Lögþingis-rettinn, og affagði eptirlygjandi

dóma í Hórdóms- og Blóðstammar- málunum á Austur Skaptafells-shöfu.

I Hórdóms máli Sveins Sveinssonar,
fyrirum á Selli.

Sýrir 8ta árum síðan flýtur sig bóndinn Sveinn Sveinsson með konu sinni Þórdísi Sigurdardóttir, að Selli innan enstri Skaptafells-shöfu, til þar verandi eekju Ranveigar Jónsdóttur, sem árid 1791 þann 14da Aug. fædir barn, og lýsir þann eginningipta Svein Sveinsson fædur að því sama, hvort brot hann einnig þá strax medgengur. Áptur árid 1797 þann 7da Mat fædir eekjan Ranveig Jónsdóttir enn þá barn, er hún kénnt nefndum Sveini Sveinssyni, og vid því gengur hann einnig. Seinast árid sem leid 1798 þann 26ta Júní, kénur Ranveig nidur að því 3ja barni, og nefur enn þá Svein Sveinsson fædur að því, ængur hann þá og vid hennar lýngu. Yfir öllum þessum Guðs og Konungsins legum móttíðandi lauslætis að höfnum Sveins, sicut Shlumadur J. Helgason aðgjörda og framkvæmdarlaus hér um 8ta ár, þangad til Hra. Stiptamtmadur O. Stephánsen fær frá nefndar-shöfu andlega Yfirvaldi ávissu hér um á nærstíðnu ári, og befarar þá strax þeim Konstitúerada Shlumanni Eb. Vigfássyni, að nqvirera um og fella dóm á þetta stórmáli. Þetta stædur einnig þann 20ta Oct. nærstíðna á Borgarhöfn, hvort

hórt Ránveig og Sveinn á Selli stefnd
 vóru, og hvar þau bæði sklaust viðkannast
 sinn fyrri framburð: hán um þær 3 barns-
 faderis íslingar úppá Svein, og hann um
 sínar meðfæðingar á þeim sömu. Þau 5 til
 ofannesndis Rættar á Borgarhöfn innstefndu
 vitni, gátu enga grein á því gjört, hórt
 Shlumadur J. Helgason hefði hafi nokkuð
 sinni viddurdi til að skila þau Svein og
 Ránveig hórt frá öðru; en það sta vitni
 Aegrimur Salleson, gæddst bréf hafa fengid
 ár 1797 (án esa frá Shlumanni J. Helga-
 syni) um það, hann skuldi opinbera Sveini,
 að hann efi lengur mætti vera á Selli, og
 medgengur þar hjá, að hafa eptir beidni
 Sveins skrifad Shlumanni aptur undir sinu
 nafni, um Attest fyrir hann edur Shlu-passa,
 hvörn Shlumadur J. Helgason, í innleggi
 af 17da Oct. s. á. fyrir Rætti ad Borgar-
 höfn, þann 20ta s. m., segir: sér hafi verid
 ólenfilegt að gefa honum, þar Róngur hafi
 leyst Sveini, sem öðrum hórförum shluvist.
 Í innleggi til sama Rættar hefir Sveins setti
 Dalsmadur framsætt honum til linkindar, að
 Shlumanns J. Helgasonar ráðstöfunarleysi
 megi það tilreiknast, að Sveinn sé fallinn í
 svo mikla óhæfu þrisvarsinnum, samt að kona
 Sveins, Þórdís Sigurdardóttir hafi í ráni
 Sta ár verid hans handbjargar ómagi. Shlu-
 madur Ch. Vigfússon hefir samt dæmt; að
 Sveinn Sveinson skuli hafa fyrirgjört lífi
 sínu,

sinn og missa höfud sitt með øri, fyrir þau 3 af honum frændu hördóms brot. Þessum dómi hefir nefndur Shlumradur hingad til stadfestingar innstefnt, fengid Victorem Shlummann S. Procuratorem og Defensorem Shlummann G. Rétiserson frá Stiptamtinu stíckada, sem ástundad hafa þeirra embættis skoleur hvort fyrir sig eptir megni. Sjálfur Delinqventinn Sveinn Sveinsson er af þessum Logþingis-rétti nákvæmlega examineraður um hans ofan umgétin 3 hördóms brot, og meðgenaur hann sklaust allt það, sem í Herads-Processnum er honum til áfellis og málsbóta framfært; hvors vegna þessi Logþingis-réttur ekki kann annad enn dæma:

Delinqventinn Sveinn Sveinsson, fyrrum búandi á Felli í austur Skaptafells-shöllu; egingiptur madur, skal fyrir hördóms brot í þridja sinni með Kanveigu Jónsdóttir, eptir Stóra-dómi, dat. 30ta Júní 1564, allranádugast stadfestum þann 13da Aprílis 1565, samanbornum við N. 6—13—25. og eptir Forordn. af 21ta Oct. 1791, missa sitt höfud með øri, og allir hans lausir aurar forbrotnir vera undir Rómg; þó má engin Execútión eptir

eftir þessum dómi ské, fyrir enn þetta mál, með öllum þess atvikum, er túlkad fyrir konúnglegri Hátign, til allramíldilegustu aðgæða. Fyrir þessa stórmæltis lánga drátt til löglegra vídgjörda og ennur laga brot, er Shlumadur J. Helgason justitialiter lögsoftur í ár fyrir þessum Rétti, á hvört mál þegar dómtur fellur, mun þessarar Shlummannsins forsonunar tilhlýðilega gétid verða.

J Blóðstammar máli systkynanna Guðmundar, Þorvardar og Sigríðar Björns barna.

Þetta stórmáli varð fyrst opinbert þann 11ta Janúarí 1796, þegar saka-stálkan Sigríður Björnsdóttir fæddi barn, er hún hfsti bróður sinn Guðmund Björnsón fædur að. Annad barn fæddir nefnd Sigríður þann 5ta Júní 1797, og hstir faderhi þess á sinn annann holdgétinn bróðir Þorvard Björnsón. Þegar Hra. Skiptamanni O. Stephánsyni barst þessi dhæfa (því loalega var hún aldrei fyrir honum angéfin af Shlumanni J. Helgafyni, hvad þó átti að ské eftir Forordm. af 3ja Júní 1796, Kap. 9. §. 28, og áður átgefsnum Cancellie Ordres af 25ta Apr. 1789) setur hann þann 25ta Júní nærfliðna sperrum

Konstítúðeradann Shslumann í Vestmannaeyjum J. Thorleifson, til að inqvirera í og dóm á leggja þetta mál, hvað einnig skódur á Borgarhófn þann 30ta Aug. s. á., hvar allit ofan nefndir misbrota-menn koma fyrir Rétt, og meðfenna lausir og óneyddir þeirra stórglæpi. Þessi systkyni eru því öll af þeim nefnda Shslumanni, sama dag dæmd til að missa hofud sín með öri, fyrir þeirra drögdu blóðskamma brot. Sá konstítúðeradi Shslumadur í austur Skaptafells-shslu, í stað þess fúspenderada Shslumanns J. Helgasonar, Ch. Vigfússon, létur því innstefna bræðrunum Gudmundi og Þorvardi Björnssonum, samt systur þeirra Sigríði Björnsdóttir með Talsmanni, fyrir þenna Vogþingis-rétt, hvar nefndir báðir bræður mæta, og Hra. Stiptamtmadurinn hefir þann 18da hájús sett þeim Defensórem, Shslumann G. Ketilsson, og Shslumann S. Pétursson til að agera mál þetta þeim á móti. Sá setti Shslumadur Ch. Vigfússon hefir fyrir þenna Rétt framlagt vitnisburðar sedil, tekinn fyrir Rétti á Borgarhófn þann 8da Maf þ. á. og undirskrifad með 8ta mönnum, vidvíkjandi því, að saka-persónan Sigríður Björnsdóttir ecki-þe flutnings fær til Vogþingisins, vegna stórkostlegrar heillu-veifi, er með jafnadi haldi henni vid sangina. Sakamennirnir bræður hennar, Gudmundur og Þorvardur Björnssynir, vóru nákvæmlega aðspurdir af Réttinum um það,

Það, sem þeir fyrir Hérads-rétti Shslumanns J. Thorleifssonar höfdu sklaust óneyddir meðkennt, um barneign með Sigríði systur þeirra, og annað fleira þessu máli viðkomandi, sem í Hérads Prócessinn er innfært; hvar til fá fyrri, nefnil. Gudmundur Björnsson svarar: að hann nú vilji ganga frá öllu því, er hann hefir meðkennt fyrir Hérads-rétti um barnsgætnad með systur sinni Sigríði, qvedst til þess hafa verið yfirtaladur af Shslumanni J. Thorleifssyni að meðganga þetta brot, og bhdur eid til styrkingar þessari neitun sinni. Actor hefir hér til svarad, að það, sem Gudmundur laus og óneyddur fyrir Rétti Shslumanns J. Thorleifssonar hafi játað, um barns fadernis meðkenningu Sigríðar Björnisdóttur, kunni hann nú eeki apturfalla, ættur þar hjá þess: að hann hafi Shslumann J. Selgason grunsamann fyrir því, að Gudmundur sé nú, eptir fortölum hans, fallinn á að neita því, er hann fyrir Hérads rétti áður fortaks laust játað hafi. Sá annar Delinqventanna, Þorvardur Björnsson meðkennir þarámóti allt hvað í Hérads Prócessinum um sig sé framtalid, viðvíkjandi barnsgætnadi með systur sinni Sigríði. Defensor Shslumadur G. Rétisson kressst þess: að systkynin, Gudmundur, Þorvardur og Sigrídur Björns börn, verði frí frá öllu líkamlegu straffi, þángad til Rónas úrlausn skedur á þessu máli. Þegar nú Rétturinn yfirvegar, að systkynin, Sigríður,

ur, Gudmundur og Þorvardur hafa tregdur laust og óneidd, fyrir Hérads-rétti Shslu-manns J. Thorleifssonar, meðkénnt þeirra blóðskamma brot, og stadið við þá somu meðkénningu fyrir þessum Lögþingis-rétti, þá kani sami ekki heldur að fela þau fyrir því straffi, er þar til heyrandi Konúngleg lög hafa slíkum áþvaddað; því þótt Gudmundur vilji ganga frá því nú, sem hann óneiddur fyrir Rétti á Borgarhófn þann 30ta Aug. síðstl. meðgengið hefir um barnsgætnað við systur sinni Sigríði, þá kani ekki þessi jätunar apturkallan hans að fríja hann í nokurn máta frá forþentu straffi, þar N. 1—15—1 segir það augljóslega, að enginn megi síðan frá því ganga, sem hann fyrir dómi og Rétti se kjærdur fyrir og hann þar meðgengið hafi; þess vegna dæmið rétt að vera:

Delinqventarnir, þeir brædur Gudmundur og Þorvardur Björnsfynir og systir þeirra Sigríður Björnsdóttir, skulu, þeir tveir fyrstnefndu hálsþoggvást með øri, og Sigríður dreckjast, samt allt þeirra lausagöts forbrotið vera undir Konúng, eptir Stóra-dómi af 30ta Júní 1564, allramildilegast itaðfestum árið 1565, þann 13da Aprílís, samannbornum við N. 6—13—14, og

For-

Forordningarnar af 14da Dec. 1775 og 21ta Oct. 1791; þó skal eptir þessum dómi engin Execútíon framfara fyrir enu um þetta stórmæli er feugin, með öllum þess atvikum, Konungsinns allra mildasta úrlausn. Er svo dómur Sþslumanns J. Thorleifssonar, genginn í þessu máli að Borgarhofu þann 30ta Aug. 1798, af Vögþingis réttinum staðfestur; en fyrir ólöglegann drátt og aðgjordaleyfi Sþslumanns J. Helgassonar við þetta stórmæli, er hann í ár justialiter lögsoftur fyrir þessum Rétti, vegna hvors dráttar og aðgjordaleyfis honum umnu ávarðadar verda full. Komnar lagasektir, með endilegum dómi í því máli. Svad þann framlagda reikning Sþslumannanna G. K. tilssonar og S. Péturssonar áhrærir, um að fá þeirra Procúration í báðum þessum Delinqventa málum, til dæmdann sér af þessum Rétti, þá vísaft þeim í því efni til Hra. Stiptamtmanns O. Stephánsonger aðvæða, hverjum þócku-

ast hefir að skicka þá til að uppfátaka sér
nefnda *Procuración*.

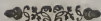
Delinqventinn Sveinn Sveinsson var að-
spurður af Rættinum: hvort hann vildi appellera frá
þeim yfir honum assagða dómi? svarar: að hann setji
sitt málefni til Róns náðar. Hinir 2 Delinqvent-
arnir Gudmundur og Þorvaldur Björnssynir voru
einnig aðspurdir: hvort þeir vildu appellera frá þeim
yfir þeim sömu assagða dómi? gáfu þeir til svare: sá
spæri, nefnli. Gudmundur, að hann nú fullkomlega
jái á sig, að vera faðir þess barns, er Sigríður
spæir hans í heiminn fæddi þann 11ta Jan. 1796,
og væðst setja vilja framvegis málefni sitt til Róns
úngslins náðar, ásamt hinum bróðurnum Þorvaldi
Björnssyni. Gudmundur segir þar hjá, að hann
hafi forfæddur verið af Ehslumanni J. Selgasyni,
til að ganga frá meðlenningu þeirri, er hann gjörði
spæir Hjerads-rætti Ehslumanns J. Thorleifssonar,
þann 30ta Aug. síðstliðid ár.

ut supra.

Grøndal.

NUM. XXXIX.

Þann 23ja Júlí e. m. upplás Více-Lögmáður S.
Stephensen Hra. Lagmanns M Stephensens vegna,
spólátandi dómslútuingu í Róðinga málinu milli Hæ-
rers Christjáns Hólms og Bjarna Bjarnasonar í
Snæ.

Snæfellsneshöfðu, þar þra. Þegmadurinn, vegna
lasleika, ekki gat sjálfur í Rættinum setið.

Þann 12ta Mart. næstl. hefir Eshlumadur S. Jónsson dæmt að Ingjaldehöli, Factor Christján Sólm í Olafsvík, fyrir hnefa-högg, hártog og klæða-rif, veitt Bjarna Bjarnasyni vinnumanni á Breidabólstað, í 27 rðla. bætur, og að gjalda Bjarna 6 rðli. í málskostnað, allt þetta, eins og það heitir í Dóminum, áður enn 3 sólar væru af himnum. — Þennann dóm átelur Factor Ch. Sólm, vegna þess hann meinar sitt varnarskiping hafi ekki verið Ingjaldehöll heldur Olafsvík, stefnu-stefstur ofnaumur frá 8da til 11ta Mart.; að vitninu Arna Bjarnasyni, sem var nálægur, og mögulega hafi gétad eitt hvað borid fram sér til afbotunar, hafi sleppt verið óafheyrdu, og þá engin vitnaleidsla þóft frammar þurfa, en vitnið Bjarni Bjarnason, sem ekki mátti, þó verið dæmt strax eptir í fallsmåls-sektr, hin vitnin illa afheyrð og aldreif konfronterud, hvað Eshlumadur í innleggi sínu hér, tjáir að hefði mátt villa vitnin, sem fahéyrð afbarán og fánht virdist. Það er annars hvoegi bodid, að öll þessháttar mál, sem tilfalla kunnha milli innbyggjaranna og hér búafstra höndlupar-manna skuli með Gæstaréttum afgjörast, því öllu öðru máli er um hösarandi sólk og höndlunar-menn og kaupklæða sakir að gégna, ekki heldur hefir Herads-

dómarinn haldið Rættinn sem Extra-rætt, þegar hann til hans bráðadi 4 þings-vitni, sem stéidir ægn Tilskipun af 3ja Júní 1796. Kap. 9. §. 36., og hefði Gesta-rættar haldið átt að vera í góðvildar skint gjort við hendslunar-manninn, var það líklegast í Olafsvík, svo hann sem stéimst hefði þurft að hindrast. Ald þar á mót dómur er affagdur að Ingjaldshóli, eptir svo náummann stefnu-stétt, og að óakts aðri Factors Ch. Hólms á stefnuna teiknadri affoan þar að mæta þá, og án þess að heyrta vitnin Arna Bjarnason og Bjarna Bjarna-son, sem stefnandinn vottar eitthvad mundu sét til affokunar fá borid, er allsaman ofhardi skjótrædi, því frammar, sem hinn séki var hær framandi og í vott lands gylðandi landslög-um sáf ódur inadur, en sækjandi hafði sér daglegann Talsmann fengid; því dæmist rétt að vera:

Skilumadur J. Jónsson skal á eg-
 inn kostnad fríska Factor Ch. Hólms
 upp þessa sæk, med nýju Rættarhaldi í
 sömu, við hvort bædi sömu vitni og þau
 tvö eda hvor fleiri, sem enn vera kunna
 við undanfarid Rættarhald í þessu máli
 óafheyrd, nákvæmlega afheyrist, kon-
 fronterist og þeirra enn ósvörnu eidur
 ordrétt, eins og hann stílast þeim, án
 þeir.

Þeirrar undanfellingar allra atrida, senn
Eðlumadur Finnur, í Prócessa útgáf-
um, nú lesfir sér, í Þingbókina innfær-
ist. Kostnadar til þessa Lögþingis-rétt-
ar er þó af engum hlutadegenda dæmdur.

Þessi dómur var upplestinn að nærværandi Eðlum-
manni. J. Scheving. ut supra.

S. Stephensen.

NUM. XL.

Þann 24da Júlí e. m. áflogdi Hra. Lögmadur M.
Stephensen svo látandi Lögþingis-rættar dóm í áfloga-
thálinu milli Daníels Plúms í Olafsvík og Jóns
Hálfðánsföns í Rísi.

Utr af ófæmilegu flámu yrði, sem Jón
Hálfðánsföns hreypti fram í báðinni í Olafsvík
nærstíðid sinnar, hvort Assistent Daníel
Plúm mun hafa meint til sín sneidt, hósuð
stær áflog nefna manna á milli, sem D. Plúm
vakti, en Jón Hálfðánsföns sár sér Talsmann
Olaf Björnsson á Rjalveg, og stefnir D.
Plúm þann 8da Marsí til Ingjaldshóls
Ertreþings, sem haldid er þann 11ta næst-
eptir og þann 12ta dæmt, að D. Plúm bæti
fyrir hófuð-hogg veitt Jóni Hálfðánsföns 9
rdm, og 3 rdm í málakostnad, auk þess sverji
sig sjáan frá, að hafa veitt Jóni fleiri hogg
3 3 eda

eda snoppunga eda bitid hann, annars að bæta hér fyrir 37rdlm. D. Plúm hefir uppá-stefnuuna skrifad somu affokun frá að mæta á Jngjaldshóli, sem Eb. Sólm í nhdæmdu flagsmáli, mætti heldur ekki, en átelur nú að dómur hafi verið árefinn á óréttum þingstad, eptir ofsturtann stefnufrest, sér því framandi manni, og í Réttargangs sökum fásróðum, fyrirmunad að úrvega sér duglegann Talsmann, hvað Vogþingisrétturinn og finnur því fram-
ar ósamqvæmt lögum, sem Eshlumadur S. Jónsson hefir Réttinn haldid með 4 þingvitnum, og sett 15 daga frest fyrir átrvarid eptir dómimum, ósamqvæmt öllum Gesta-rétti, eptir RE. 1—22—19, í samburdi við 4—8—1, Tillkipun af 13da Júní 1787, 2 Kap. §. 21, og Tillkipun af 3ja Júní 1796, 9 Kap. §. 36. enn þó mót skriflegri affogn D. Plúms á stefnunni dæmt málið, eptir svo naumum stefnufresti í áfloga máli, sem alls ekki átti fyrir Gesta-rétti að sækjast, hvar allir viðkomendur voru búfastir hér í landi; því dæmist rétt:

Eshlumadur S. Jónsson skal fríska Assistent D. Plúm upp þetta mál á ný á eigin kostnad, með nýju Réttarhaldi í málinu, þar hans Hérads dómur af 12ta Mart. nærstl. skal sem ódæmdur álitast; en í málskostnad hingat til Vogþingis gjaldi Eshlumadur S. Jónsson til

til D. Plúms 6 rðli. innan 6 vikna frá
löglegri anglýsingu þessa dóms í Héradi,
undir aðför eptir lögum.

Dómurinn var í Lögþingis-rettinum upplestin í
forsellum Hra. Lögmanns M. Stephensen, að hær-
verandi Eshlumanni J. Scheving, sem enga full-
makt segist hafa frá honum ad appellera.

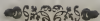
ut supra.

S. Stephensen.

NUM. XLI.

Sama e. ítt. settist í Lögþingis-rettinn Bste-Lög-
madur B. Gröndal, og affagt eptirfylgjandi dóm á
Súspensjóns máli Eshlumanns J. Helgasonar.

Undirbúningur og addragandi þessa máls,
er þannig varinn: Það fönanglega danska Cans-
cellie hefir, þann 2ann Decembr. 1797, skip-
ad: ad Eshlumadur J. Helgason skyldi Ju-
sticialiter lögsoktur verda, "for hans for-
„meentlig lovstridige Opførsel, i en, mod
„Gudmund Bjørnsen, anlagte Justits Sag,"
hvar Gudmundur var ad þvi uppvís ordinn,
ad hann barns hefði ablad med systir sinni
Sigríði Bjørnsdóttir. Eptir nefndum Cans-
cellie Ordres, lætur Hra. Stptamtmadur O.
Stephánsson innstefna Eshlumanni J. Helga-
syni fyrir Lögþingis-rétt árid 1798, hvar þá
fellur svo látandi dómur yfir henum, ad hann
skuli

Atili, fyrir sinn allt oflengi varandi undann-
 drátt og lögunum gagnstæða, að innstefna
 þessari Delinqvent sof fyrir æðri Rétti, og
 fyrir sinn óérleaa umgánas-máta í henni,
 borga 100 rðli. Courant til næsta Hospitals,
 fyrir utan aðrar bætur. Resud Sigríður
 Björnsdóttir ól sitt fyrra barn þann 14da
 Jan. 1796, en þann 5ta Júní árinu eftir
 fæðir hún aptur barn, og kennir það sinu
 öðrum holdaetna biðdur Þorvaldi Björns-
 syni. Stærstu orsök hafði þess vegna
 Hra. Stiptamtinnadur O. Stephánsen til,
 að skicka Settidómara fyrrum Konstitúeradann
 Shslumann J. Thorelifsón, til þess að exa-
 minera og dæma þessi mál, hvað sá seiuni og
 svo gjörir þann 30ta Aug. næstl. fyrir Rétti
 á Borgarhöfn, og sendir sinn dóms Act hér
 um til Hra. Stiptamtinnansins, sem af hon-
 um tekur sér orsök að sápendera að interim
 Shslumann J. Helgason þann 18da Sept.
 f. á., og aptur til Shslumanns að Konstitú-
 era einn annann-mann, að nafni Christján
 Vigfússon. Um þessar mundir verður Sveinn
 neekurt Sveinsón að Selli innan austur
 Skaptafells-ihslu, eiginngiptur madur/ uppvís-
 ed þvi, að hafa 3sinnum drógt hör með þat
 verandi eekju Ranveigu Jónsdóttur, og sid-
 an árid 1791 til þess í fyrra 1798 verid lid-
 inn á sama bæ af Shslumanni J. Helgasyni.
 Fyrr utan þetta er það notorice kunnugt, að
 Shslumadur J. Helgason hafi þann 14da
 Nóv.

Nöb. 1794, í stersbúi eptir Arna nokurn
 Jónson, tekid í einfalda hórdóms sekt 24 rdl.
 Spec. Þessari hórdóms sekt, sem konúngleg
 Hátign allramildilegast hafdi eptirgefid þann
 15da Júní 1796, hefir þó Shlumadur J.
 Helgason ekki viljad apturkita, þó Hra. Stipts-
 amtmadurinn hafi, þann 7da Decembr. 1796,
 honum það skipad. Vegna þessara og ann-
 ara undanfarinna yfirhöna Shlummanns J.
 Helgasonar æsur Stiptamtid ad nýju skipun,
 þann 5ta Nöb. s. á. ad lögsekja hann Ju-
 stitialiter, hvors vegna og Shlumadur S.
 Þécuroson, sem settur sækjandi málsins, fær
 Póghingis-réttar stefnu, dat. þann 10da Nöb.
 nærsl., í hvorri hann fjærir: 1.) Ad Shlu-
 madur J. Helgason forsómad hafi ad gefa
 Stiptamtinu til kynna það annad blóðskamm-
 ar brot Sigrídar Björnsdóttir med bróður
 hennar Þorvardi. 2.) Hafi þessa 3 stórsaka-
 menn, Gudmund, Þorvard og Sigrídi her-
 um 1 ár og hálf missiri, hvorki sjálfur dæmt
 né flutt þá til ædri Réttar. 3.) Þátid þá
 lausa og liduga á einum bæ til samans vera.
 4.) Enga löglega viðburdi haft til ad dæma
 Svein Sveinson á Selli, fyrir hans 3ja
 hórdóms brot, né taka hann í vardhald, heldur
 ur lidid í lánga tid sambhli hans og Rans-
 veigar Jónsdóttur, er hann 3soarfinnum hafi
 fallid med. 5.) Hafi í einfalda hórdóms sekt
 Arna heitins Jónsonar á Skálafelli tekid
 27 rdl. Cour., jafnvel þó þessi sekt af konúng-
 legri

legri náð hafi verið eftirgefin; og Shlumadur ecki viljad apturkila henni erfingjunum. Fyrir öll þessi afbrætt fressit sækjandi málsins, að Shlumadur J. Helgason dæmist til straffs, sekta og málskostnadar, eptir frekari árlistun fyrir Eogþingis-réttinum, fyrir hverjum sækjandi hefir krafist þess, að Shlumadur J. Helgason verði dæmur til að afferjast Shlummanns embættinu í enstri Skaptafells-shlu, borga 200 rðla bætur til næsta Hospitals og erfingjum Arna-heitins Jónsónar þresaldr aptur, fyrir blöglega tekna 27 rðli. Courant í einfalda hördóms sekt, ef hann ecki annars egi að straffast eptir N. 6—4—11, greiddi allann málskostnad, hvar undir hann skilur, fyrir utan Prócúlator laun, reikning þess Konstituerada Shlummanns J. Thorleifssonar, 84 rðli., og fangahalds reikning Shlummanns Ch. Vigfússonar, með 191 rðli. 49 þ., borga sekt fyrir blöglega málsjókn, og drjúgum straffast fyrir grófar ákjarur móti Hra. Stiptamtmanni O. Stephánsyni, með fleiru. Shlumadur J. Helgason hefir í framlogdum 5 innleggjum leitast við að forsvara síá móti þeim 7 póstum, sem honum eru að sök gefnir í Súsensions bréfi Hra. Stiptamtmannsins, dat. 18da Sept. 1798; síá þeim 5 forstu sakargiptum hefir ecki Shlumadur J. Helgason getað friðad sig, nema með áráðarum einum, svo sem þof, að hann eckere hafi kunnad við þessi stórmæli systkyranna, Gudmundar, Por,

Þorvardar og Sigríðar að gjöra, fyrr enn hann fengið hefði fönúgl. Resólútið upphá hans Súpplicátiu af 14da Sept. 1796, áhrærandi það fyrra brot Sigríðar með Gudmundi, neitar því jafnframt, að þessi systkyni hafi öll verið á sama bæ, því Sigríður hafi óvalið á Borgarhósti frá því um haustid 1795, til þess í Májó 1796, og Þorvardur verið á Kálafelli frá því um vorid 1795 til vordaga 1796. Til þess 6ta Súspensíóns pósts um 3ja hórðóms brot Sveins Sveinsonar á Selli, svarar Shlumadur J. Helgason, að hann ekkert hafi um það vitad fyrr enn þann 20ta Aug. næstl., og þess vegna ekki kunnad neitt við það mál fyrr að gjöra. Til þess 7da Súspensíóns pósts, áhrærandi ólöglega sakafalls sekt í sterfbái Arna heitins Jónsonar, sem var á Skálafelli, svarar hann: að hann hafi látid þessa sekt vera in Seqvestro hjá eckjunni, reiknada í flædnadi og lifandi peningi til 12 marka edur 24 rdlr., sem eckordid hefði nema 16 rdlr. eptir venjulegum sakafalls reikningi, ef í peningum hefði betalað verið, sektin hafi annars tekin verið rétt eptir Stóradæmi, þar sú qvænnpersóna, sem Arni heitinn fell með, hafi áður drýgt hór með öðrum manni. Af ádurnesndum orsökum krefst Shlumadur J. Helgason að Fogþingisrétturinn tildæmi sér aptur: 1.) Shlumanns embættid í eystri Skaprafells-shlu. 2.) 91 rdl. 18 þ. af þeim konstitúerada Shlumanni. Ch.

Vigfúsþyni, fyrir tort og skada, samt 7 rdl.
 60 þ. fyrir fangahald Delinqventanna Gud-
 mundar og Þorvardar Björnsona í 8 vik-
 ur og 5 daga, og 3.) ad Shlumennirnir S.
 Péturson og J. Þorleifson stíðist til ad
 borga sér 91 rdl. 28 þ. hvort fyrir sig. Hvað
 nú þengja málspartanna ástæðum vidofkur, þá
 hefir sækjandinn, Shlumadur S. Péturson
 með brækum dóms. Acti Shlumanns J. Þor-
 leifsonar af 30ta Aug. í á. og þar innfærdri
 vitnaleidslu, í nærveru Shlumanns J. Helga-
 sonar jálfs, fullkomlega samrad sína fyrstu á-
 fjæru, um hýrdulausustu forsömun Shlumanns
 J. Helgasonar, eins í tilliti til adskilnadar og
 Þreests Delinqventanna Gudmundar, Þor-
 vardar og Sigrídar, gæta því engin laus
 mótmæli í innleggjum J. Helgasonar hrunde-
 id þessari ákjæru né hinu annari um Svein
 Sveinsson, hvort undir Shlumanns J. Helga-
 sonar fýslu-sjórn hefir þriggja barna ablad í
 hýrdómi, með qvennumanni, sem lidist hefir ad
 vera, eðfi einungis í sömu fýslu, hýradi og
 söfn, heldur og á óbóta-mannsins heimili, án
 frekari ráðstöfunar, þágangad til þá konstitúeradi
 Shlumadur Eb. Vigfúsason tekur upp máls-
 id og heldur því til laga þann 20ta Octóbr.
 1798. Ad sonnu hefir Shlumadur J. Helga-
 son viljad eludera þessa Actors ákjæru með
 sínum framlogdu fýslu Politie stíðunar á-
 stíðstumi, en provoceradur af Actore ad gjöra
 nockur stíð fyrir því, ad þær sannar séu, og
 spna

syna skilegheit ad þær ecki post festum upp-
 difradar væru, hefir hann brugdist, og eckert
 löglega getad saunad, en jafnvel þó þessar
 skikanir (þó þær synast megi hvorjum einum
 grunsamar) væru sannar, álitur Réturinn
 þad hvors Shlummanns skýldu ad breyta eptir
 lögunum, ástunda velferd sinna undirhafenda,
 varna þeim frá hættulegri tilstofnun, og þetta
 ecki med orðum og skrifum einum, heldur med
 kryptugum meðolum, þegar hin ecki duga. Þá
 3ju ákjæru hefir Actor sannad med eginhand-
 ar Skipta-acti Shlummanns J. Helgasonar
 af 14da Nov. 1794, ad hann í skiptum eptir
 Arna heitinn Jónsson hafði tilskilid sér 24 rdlr.
 Spec. í einfalda hördóms sekt, hvar ecki átti
 ad tafast meira enn 8 rdlr. Sannad er þad
 einnig, ad þessi hördóms sekt er af Róginium
 allramildilegast eptirgefín þann 15da Júní 1796,
 hvad og af Stiptamntinu er til kynna gefid
 þann 7da Dec. s. á. bæði eckju Arna heitins
 Steinunni og Shlummanni J. Helgasyni, med
 þeirri Clausula, ad hann skili eckjunni aptur
 öllu þot sequestrerada götí, sem í sekt Arna
 heitins áskilid verid hafði, en vid þessu hefir
 hann jafnan tregdast, sem sifest af seinna manns
 nefndrar eckju Páls Arnasonar bréfi af 30ta
 Aug. 1798, til Hra. Stiptamntmannsins. Í
 tilliti til þessa ákjæru pósts, hefir ad sonnu
 Shlumadur J. Helgason framlagt samning,
 sín, Páls og Steinunnar á milli af 10da
 Mar þ. á., eptir hvorjum hann vænist ad þessi
 sakar

sakargift se til lyfta leidd. Actor hefir þræ-
 resterad þennann sedil, og framlagd annann af
 13da s. m., hvar i Páll apturkallar þann
 fyrri sedil af 10da Mat, og segir sig að hafa
 verið narradann til að útgæfa þann sama.
 Þegar þessir sedlar eru nákvæmlega aðgættir,
 sjeft: a) að sedillinn af 10da Mat er ekki inn-
 sigladur; b) er þvottfestur; c) útvagadur 6
 vikum eptir að Lögþingis stefnan var hirt
 Shlumanni J. Helgafyni, og d) hefir Actor
 með Dóccamentinu af 13da Mat nærstidna og
 hans Demonstrations innleggi af 16da hájus,
 viljad sanna, að samningur Shlumanns J.
 Helgasonar við stersbús hlutadegendur Arna
 heitins, se af þeim átnarradur, og þegar Retti-
 urinn metur bæði þessi Dóccament, gétur hann
 ekki annað enn álitid það seinna meira verdt
 enn það fyrri, þar hitt með sér ber á lögum
 grundad form, svo sem upplestur fyrir Retti,
 undirskrift Shlumanns Ch. Vigfússonar og
 4ra þingvitna, með fleiru. En hvornig sem
 allt þetta er vaxid, þá er samt audsért, að
 Shlumadur J. Helgason hefir ekki hlhdnast
 viljad konángl. Hátignar bodi, af 15da Júlí
 1796, né Stiptamtsins skickun i þessu esni af
 7da Dec. s. á., fyrr enn Lögþingis stefnan
 hafdi yfir honum dunad þann 28da Martí
 nærsti., hefir hann því um lóngann tíma verið
 hlhdugur Konángsins og Stiptamtsins skip-
 unum. Þegar nú allar þessar sakir metast til
 samans, þá sjeft, að Shlumadur J. Helga-
 son

son hefir stórum gjört sig sekann í hórdulensfi
 í hans embættis verkum, forsómad Róongsins
 bres og Stiptamtisins skíkanir, samt þar á
 ofan valid Hra. Stiptamtinni O. Stepháns
 syni þau ósæmilegustu orða-tiltæki fyrir hans
 embættis adgjordir í þessu máli; hvar hja
 einnig ber þess ad gjæta, ad Shslumadur J.
 Zelgason optlega er ad undanfornu af Und-
 ir- og Vfir-réttum þessa lands, dæmdur í em-
 bættis æru hans freinkjandi Máletir; því ár-
 id 1790 hafði hann verið ad undanfornu
 dæmdur sfinnum pro meliore Informatione.
 Árid 1782 í máli Kaupmanns Ryhns, í volds
 bætur, þrisvarsinnum 40 lóð sulsurs. Árid
 1792 er hann dæmdur fyrir Réttar-neitun í
 því svo kallada Rana máli, í 60 lóða suls-
 urs bætur, og ádur fyrri í máli Sigurðar
 Valðasonar og Geirlaugar Þorsteinsdótt-
 ur til sömu sebóta. Seinast í fyrra er hann
 dæmdur af Lögþingis-réttinum til ad borga
 100 rdli. til nærsta Hospitals, og annad langt-
 um fleira af sama sárdeigi. Hvað annars
 viðvikur þeim fyrir þennann Rétt framlegda
 kostnadar og reisu reikningi þess konstitúerada
 Shslumanns J. Thorleifsonar til þinghald-
 sins á Borgarhöfn, í Delinqventanna Gud-
 mundar, Þorvardar og Sigríðar Björns-
 barna máli, stórum 84 rd., þá hlstur Shslu-
 madur J. Zelgason ad borga hann til Shslu-
 manns J. Thorleifsonar með 80 rdlin, þar
 ed hann af Stiptamtinu var skíkadur til ad
 gagna

gegna þeim embættis verkum, sem Sþslumadur J. Helgason átti að gjöra, ef hann þar til hefði verið hæfilegur álitinn. Reikninnur þess Konstitúerada Sþslumanns Ch. Vigfússonar, fyrir fangahald og flutninga 3ja sakamanna til Logþingisins, stór 191 rdlr. 49 þ. þykir Réttsinum sannshnilegt að redúcerist til 150 rdlr. Hvar af Sþslumadur J. Helgason borgi til Sþslumanns Ch. Vigfússonar það hálsa, eður 75 rdlr., það hálsa fellur niður, þar er Sþslumadur Ch. Vigfússon hefir tekid á móti sakafallinu af eystri Skaptafells. Sþslu fyrir nærstlidið ár; að öllu þessu náðvæmlega að hugudu; dæmist rétt að vera:

Sþslumadurinn í eystri Skaptafells. Sþslu J. Helgason, skal fyrir sínar margfoldu embættis yfirsjónir og óhlýðni móð Konúngsins og Háshirvaldanna skipunum, hafa forbrotid Sþslumanns embættið samastadar, er svo Súspensíon hans af 18da Sept. f. á. frá Stiptamtinu hér með stadfest. Eptir Forordningunni af 3ja Júní 1796, borgi hann 100 rdlr. til nærsta Hóspítals fyrir sín embættis glöf. J. Helgasyni ber einnig, eptir konúnglegu budi af 15da Júní 1796 að láfa til eðjunnar Steirunnar

unnar Arnadóttur á Skálafelli þá 24 rdli. Spec., sem hann tilskildi sér í einfalda hórdóms sekt, eptir Arna heitinn Jónsson hennar fyrra mann. Sýr-
ir hærst ósæmileg orða tilmæli um Hra. Stiptamtmanns O. Stephánssonar embættis aðgjörðir, sem hann hefir vog-
að fram að færa í innleggjum fyrir þessum Rétti, lúki hann til Jústits Kass-
ans 2 rdli., að reserverudum Hra. Stipt-
amtmannsins rétti til að lögæfja Jón
Helgason fyrir þau sönn ef honum svo
þóeknast. m. Dæsu og kostnadar reikning
þess konstitúerada Sýslumanns J. Thor-
leifssonar, borgi hann einnig með 80
rdlm., og fangahalds og flutnings reik-
ning þess setta Sýslumanns Ch. Vig-
fússonar með 75 rdlm., og að fíðustu
borgi hann til Sýslumanns S. Péturs-
sonar, sem sækjanda þessa máls fyrir
Lögþingis-réttinum 10 rdli. Allar þess-
ar bætur skulu láttar vera innan 6 vikna
frá þessa dóms löglegri auglýsingu fyrir
J. Helgasyni, undir aðför og Execútíon
að lögum.

Jón Selgason var adspurður af Réttingum :
hvætt hann appelleradi frá þessum Lögþingis-rettar-
dómi? svarar: já! en Sýslumadur J. Thórleifsson
gvefist með hann að sinum hluta vera ánægður.

ut supra.

Gröndal.

NUM. XLII.

Sama e. m. var að forlagi Hra. Skiptamtmanns
O. Stephánsónar upplest:

Forordning, som fastsætter, at Domme der
affiges over Umyndige, ikke maae fuldbør-
des, naar de Paagjældende derved ere fundne
skoldige til legemlig Straff: forinden Sagen er
indberettet til det danske Cancellie, med videre.
Paa Seiderichsberg, den 2den Nov. 1798.

Placat.

Ved Forordningen af 22de Apr. 1772 for-
Herrugdømmene, dens 8te §, er det be-
stemt, at, naar nogen med Dyrighedens Bid-
nesbyrd godtgjor, at have vrist sig virksom ved
et tilsoneladende drikket Menneskers Képning,
og at have ved sin Hjelp reddet hans Liv,
maa ham af den kónaelige Kasse tilstaaes en
Premie af 5 danske Ducater, eller om han
heller

heller ønskede det, en Medaille af lige Værdie, til Belønning, ligesom og Politie Placaten for Kjøbenhavn af 9de Martii 1796 fastsætter, at de UdgiFTER, som maatte medgaae til Medicamenter, til den Druknedes Transport til Hospitalet, eller i andre Maader, skal for det første udredes af Politie-Kassen, og Tildragelsen indberettes til Cancelliet. Da nu Hans Majestæt ved Resolution af 29de s. M. har behaget at udvide ovenmeldte Bestemmelser til alle Hans Majestæts Riger og Lande, saa bliver denne allerhøjeste Resolution herved, til alles Efterretning og allerunderdanigste Efterlevelse bekjendtgjort. Det kongelige danske Cancellie, den 14de Sept. 1798.

C. v. Brandt.

Schow. Colbjørnsen. Rejerfen.

III.

Christian den Syvende
af Guds Naade, Konge til Danmark
og Norge, de Benders og Gothers,
Hertug udi Slesvig, Holsten, Stor-
marn, Dytmerken og Oldenborg.

Vor synderlig Bevaagenhed! 3. Anledning af disse indkomne Forespørgelser.

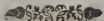
- 1.) Om Procuratorer, der have tilbageleveret deres Bevillinger, samt om Embedsmænds Guldsmægtiger kunne antages ved Forligelsers Commissionerne, Tem Mandatarier for andre? og
- 2.) Om ikke de paagjeldende Parter, naar det er dem mueligt, bør altid selv personlig møde ved bemeldte Commissioner?

Have Vi fundet for godt herved at fastsætte følgende Regler til Efterretning for alle Vedkommende.

1.) Da Forordningerne om Forligelses Bæsenet ikkun forbyde Sagsførere at møde, som Mandatarier og ei andre; saa taaler dens Undtagelse fra Reglen ingen Udvidelse i dens Fortolkning. Heraf følger, at de fornævnte Personer ei bør afvises, naar de ere forsynede med Guldsmagt fra en Part, som formedelst lovligt Forsald ikke selv kan indfinde sig ved Forligelses Commissionen.

2.) I Henseende til det andet Spørgsmaal, da er Vor Villie denne:

a.) At alle, som bue indenfor enhver Forligelses Commissions Grændser, skulle være pligtige til, uden Undtagelse, at møde personligen

ligen ved Commissionen, naar de dertil indvarsles, med mindre nogen, formedelst beviisligt og lovligt Forsald, derfra er forhindret; i hvilket Tilfælde han bestemt skal opgive den Marsag, som nøder ham til, at sende en anden paa sin vegne.

b) Dersom den ene Part indfinder sig personligen, og den anden lader møde ved Guldsmægtig, da bør den, som personlig har fremstillet sig, have Ret til, under Processen, (i Tilfælde af at mindelig Forening ikke har fundet Sted) at opfordre sin Bederpart til at bevise, at det enten formedelst Sygdom, ikke har været ham mueligt at møde, eller og, at han har befundet sig i saadanne Omstændigheder, som Forretningsmand, Haandteringsmand, eller Huusfader, at han ikke, uden at udsætte sig for øiensynligt og betydeligt Tab, ved Forsømmelse af vigtige og uopsættelige Pligter, har selv fundet indfinde sig ved Forligelses Commissionen, hvilken Undskyldnings Gyldighed da af Retten bliver at paaastjønne og bedømme efter Lov, Billighed og Tingens Natur; men dersom den Udeblivende efter Opfordring, ikke kan eller vil fremføre saadant Beviis om sit Paaastuds lovlige Forsald, da bør han ved endelig Dom tilpligtes at betale

sin Modpart Processens Omkostninger, saaledes som den 39. §. i Forordningen af 10de Julii 1795, og den 26. §. i Forordningen af 20de Januarii 1797 fastsætter.

c.) Dersom ingen af Parterne har mødt personligen i Commissionen, og den eene af dem siden under Processen godtgjør, at han, formedelst saadanne Omstændigheder, som foran er meldt, har været forhindret fra at møde, da tilkommer ham i saa Fald samme Ret, som om han virkeligen selv havde mødt, nk. at han kan opfordre Bederparten til at bevise det samme paa sin Side, eller, i Mangel deraf, paastaae ham dømt til at betale Processens Omkostninger. Skulde det i øvrigt indtræffe, at nogen Part fandt sig besøjet til at føre Anke over, at Forligelses Commissionen havde, uden lovlig Årsag, nægtet at antage hans Mandatarius, da skal Øvrigheden, før end Sag desangaaende anlægges, først søge i Mindelighed at afgjøre deslige Tvistigheder; men dersom Sagens Afgjørelse paa denne Maade ei kan bevirkes, og Proces desaaarsag skulle finde Sted, bør Sagen umiddelbar indstevnes for Højesteret; dog kunne Forligelses Commissarierne i saa Fald vente, at blive understøttede ved Beneficium Processus gratuiti og frie

fræ Procurotor, paa det at de ei skulle udsættes for Udgiøter og Tab, naar de nødsages til at forsvare deres Embeds Handlinger.

Derefter Du Dig allerunderdanigst haver at rette, og Bedkommende saadant til Efterretning at tilkjendegive, besalende Dig Gud! Skrevet i Vor kongel. Residence. Stad Rjs. benhavn, den 19de Octobr. 1798.

Efter Hans kongelige Majestæts allernaadigste Befaling.

C. v. Brandt.

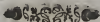
Schow. Colbjørnsen. Rejerssen.

IV.

Pro Memoria!

Da Cancelliet har fornummet, at Skifte-Retterne paa nogle Stæder ere af den Mening, at Forordningen af 3je Junii 1796 dens 2 Cap. 7. §. ikkun skulde være gjældende for de Domstole, hvor Rettergangs Tvistigheder behandles efter Stevning, og at Skifte-Retterne ikke havde den samme Myndighed, og den samme Pligt, som de øvrige Domstole, i Henseende til at indskrænke og afsørge Sagens Forhaling ved unødvendige Udsættelser. Saa skulle man herved tilkjendegive Hr. Stifts-

amts

amtmand, til Belyndegjørelse og Efterretning
for alle Bedkommende, at den omhandlede S.
ikke mindre angaaer Skifte-Retter og Skifte-
Forvaltere, end enhver anden Dommere. Det
Kongel. danske Cancellie, den 23de Febr. 1799.
C. v. Brøndt.

Schow, Colbjørnsen, Rejersen,

Pro Memoria!

Da Forordningen af 3dje Junii. 1796 befa-
ler, at alle Forhører paa Landet i Norge skulde op-
tages ved Sorenskriverne, som Dommere, og det
vilde være til Forhaling i Sagernes Gang, om
Sorenskriverne, der ofte boe langt fra Fogd-
derne, skulde, i Tilfælde af Præliminaire eller
Extra-Forhører bør holdes, først hos Fogder-
ne requirere Skjeds, Baghold, Transporter-
ringer, Arresteringer, samt de Hæftedes For-
fægning, m. v. Saa skulde man i Anledning
af en, angaaende denne Gjenstand, hertil ind-
kommen Forespørgsel, herved, efterat Højeste
Rets Tilforordnedes Betænkning i Forvejen
har været indhentet, tjenstligst melde: at naar
Præliminaire eller Extra-Forhører af Sorens-
kriverne skulle foretages, maae disse Embeds-
mænd

mænd være berettigede til paa egen Haand, uden Fogdens Medvirkning, at fordre hos Bedkommende al den Bistand, som til Forhørets hastige Fremme kan behøves. Hvilket De ville behage offentligen at bekjendtgjøre til Efterretning for enhver, som det maatte kunne angaae. Det kongelige danske Cancellie, den 19de Januarii 1799.

C. v. Brandt.

Schow. Colbjørnsen. Rejersen

VI.

Pro Memoria!

For Cancelliet er fremsat det Spørgsmaal, om et Forlig, indgaaet ved Forligelses Commissionen, i hvilket Debitor har forpligtet sig til at betale den Gjæld, som har været Forligets Gjenstand, i visse Terminer, kan exequeres, indtil alle dets Bilkkaar ere opfyldte, om disse endog henløbe over 1 Aar og 6 Uger. I denne Anledning skulle man herved, til behagelig Efterretning og Bekjendtgjørelse for Bedkommende, tjenstligst mælde: at da den 44. §. i Forordningen om Forligelses Væsenet af 10de Julii 1795, aldeles overlader til de forligende Parters eget Godtbefindende at be-

stemme den Tidspunct inden hvilken det indgangne Forlig skal opfyldes, saa kan der i Tilfælde at Creditor og Debitor ere blevene eenige om, at den sidste skal have længere Dilation med Gjældens Betaling end 1 Aar og 6 Uger, ingen Tvivl være om, at Creditor, naar den bestemte Tid er forløben, jo er berettiget til, uden videre at faae Forliget fuldbgyrdet, men giver den 44. § saaledes de forligende Parter Hjemmel til at forene sig om, at Forligets Gjenstand ikke skal præsteres af Debitor, før end efter Aar og Dag, saa maae det endnu mere staae Parterne frit for at bestemme, at Fordringen skal betales i visse Terminer, end og da, naar disse Terminer sammenlagte udgjøre mere end Aar og Dag, og Creditor maae i Folge heraf ligesaavel i dette sidste som første Tilfælde være berettiget til, at faae det indgangne Forlig uden nogen Fornælse fuldbgyrdet. Dog, at Creditor ikke udsætter Executionen for hver Termin, som er forfalden, over Aar og Dag, thi i saa Fald maae Fornælses Dom erhverves paa det desformeddelt forældede Krav. Det kongel. danske Cancellie, den 11te Aug. 1798.

C. v. Brandt.

Schow. Colbjørnsen. Rejerssen.

VII.

Pro Memoria!

Da der i Anledning af de Udtrykke i Reskriptet af 19de Octobr. sidstleden: „at Forbudet mod Sagføreres Møde ved Forligelses Commissionerne, som Mandatarier, ikke taaer nogen Uddidelse i dets Fortolkning,“ er for dette Collegium opkastedet det Spørgsmaal: om Procuratorernes Fuldmægtige og Contoir Betjente ere berettigede til at møde i Forligelses Commissionen, som Mandatarier for Parter? Saa skulle man, for at hæve al Tvivl i denne Henseende, til behagelig Efterretning og Bekjendtgjørelse for Bedkommende herved tjenstligst melde: at Forordningerne af 10de Julii 1795 Cap. 5. §. 38., og 20de Januarii 1797, §. 25., samt Reskriptet af 19de Octobr. 1798 skal forståaes saaledes: at Procurators Fuldmægtige og Contoir Betjente ikke bør antages til Møde i Forligelses Commissionen, som Mandatarier for Parter, der opholde sig inden Grændserne af den Jurisdiction, for hvilken Forligelses Commissionen er ansat. Det kongelige danske Cancellie, den 15de Decembr. 1798.

C. v. Brandt.

Schow. Colbjørnsen. Rejerssen.

VIII.

Pro Memoria!

Da det undertiden er indtruffet, at Overretternes Domme i Delinquent Sager have henhvilet i lang Tid, esierat de ere affagte, forinden de ere blevene forkyndte for Bedkommende; Saa skulle man, for i Fremtiden desto lettere at kunne opdage, hvem der gjør sig skyldia i saadant utilbørligt Ophold, herved tjenstligst tilnælde Hr. Stiftbefalingsmand til behagelig Efterretning og videre Beksjendtgjørelse for Bedkommende: at alle de Embedsmænd, igjennem hvis Hænder Acterne i Delinquent Sager maae passere, indtil de indkomme til dette Collegium, bør ved Paategningee at anmærke, naar de have modtaget og naar de have affendt dem. Det Kongelige danske Cancellie, den 10de Novembr. 1798, E. v. Brandt.

Schow. Colbjørnsen. Rejerssen.

NUM. XLIII.

Sama dag vóru upplestin eftirfylgjandi Proclamata:

I.

Þannfallast hér með erfingjar Björns heitins Apóthekara Jónsonar, til að mæta innan
árs

árs og dags fyrir mér, sem Skiptisforvaltara, að Nesi við Seltjörn, og þar beðna sinn erfda, rétt. Samuleidis innkallast nefndis manns Debi og Creditores, þeir fyrri til að borga skuldir sínar til sterfbáðins, þeir seinni innan árs og dags sub pœna præclufi & perpetui silentii, til að réttlæta sínar krosur, þá hvörn og einn skal skilja hvað rétt er. Nesi, þann 12da Júlí 1799.

S. Pétursson.

II.

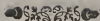
Hér með innkallast innan árs og dags að Gaulverjabæ sub pœna perpetui & præclufi silentii, svo vel Debi sem Creditores í sterfbái Prestsins sáluga Mag Bjarna Jónssonar í Gaulverjabæ innan Arneshöfslu, þeir fyrri, ef nokkrir eru til, gjöld skil fyrir að gjöra þeim skuldum, sem þeir ættu sterfbáinu að láfa; en þeir síðari loglega að beðna sínar krosur, hvorutveggi þessir gjöri þetta fyrir mér, sem loglegum Skiptisforvaltara. Reykjavík, þann 13da Júlí 1799.

Torfi Jónsson.

Þröfastur í Arneshöfslu.

III.

Þar erfingjar Rattrinar heitiunnar Jónsdóttur, sem er burtðám að Odda Prestagardi í Rángárvalla-höfslu, enn þá ekki hafa uppspurst,

svo innfallast hér með þeir hinir sömu, sub pœna præclusi & perpetui silentii, til að mæta fyrir Skipta-rættinum í Rángárvallas-
shölu innan árs og dags frá þessu Proclama-
tions dató, með þeirra löglegt tilfall, þá sér
hvorjum þeirra skal réttur sté að laga fyrir-
mælum. Reykjavíkur Dögþingi, þann 22ann
Júlí 1799.

V. Thórarineson.

NUM. XLIV.

Eptirfylgjandi Vogreks lösingar voru upplefnar.

Löfst hér með vogreki, sem er mastur-tré, að
lengd hér um 6 fadmar, hvar með fylgdu
nóckrir kadals-spottar og 2 járnhringar; þess
réttur egandi innfallast innan árs og dags, til
löglega að helga sér þetta mastur-tré, sub
pœna perpetui & præclusi silentii. Vest-
mannaeyjum, þann 8da Júlí 1799.

J. Gudmundeson.

Löfst uppdrifnum vogrekum í Arnæs-shölu:
a.) Á Þortáðshafnar fjöru: mastur-stöcki, í
hvorju var fest ein kanónu kúla. b.) Á Stóra-
brauns fjöru: ein rá með hjól-gati snu á
hvorjum enda. c.) Á Loftstada fjöru: einn
skips-stigi með 14 eða 15 stigum. Oddgeirs-
bólum, þann 16da Júlí 1799.

S. Sinneson.

Eftirfylgjandi

B r é f og R a u p l ö s i n g a r
vöru fyrir Lögþingis-rættinum upplefnar

Annó 1799.

1. Brygdarlösing Klausturhaldara H. Vidalsins, vegna sona sinna Páls og Benedikts, á Jordunum: Mörk 30 Hundr. og Hassödum 30 Hundr., þeirri fyrri af Mr. Þorláti Símonssyni, en þeirri síðari af Mr. Arna Peturssyni, framhjódandi fyrir nærsíkomandi Michaélis meösu svo marga peninga, sem þeir hafa hvort fyrir sig fyrir þessar jarðir gefid, dat. 28da Júní 1799.

2. Brygdarlösing og ósátt Klausturhaldara H. Vidalsins uppá eginn og systur hans Mad. Asiridar vegna, svo sem hennar lögverjara, á pantsetningu fyrirberandi Schlummanns H. Jakobsenar, á 30 Hundr. í Felli í Kollafirði innan Stranda-shöfnu, og bókdi hann sín og hennar vegna til að kaupa allt Felli, 60 Hundr., fyrir 300 rdli. Cour., en kúgylði betalisti ferilagi, dat. 1ta Júlí 1799.

3. Afsalæsbref Mr. Finars Sigurðarsonar á hálfri Jordunni Fellsenda, 25 Hundr. liggjandi í Middelum innan Dala-shöfnu, til Mr. Þorbjarnar Þorsleinesonar fyrir 132 rdli. 48 þ. Cour. með hálfu þridja málnytu kúgylði, dat. 20ta Júní 1798.

4. Afsalæsbref Hra. Stiptamtmanns O. Stephánsenar á þeirri af sáluga Landfógeta S. Magnússyni pantsettu og við Auktión burtfeldu eiginðs jarðholt í Fljótum innan Skagafjarðar-shöfnu, með 2ur hjáleigum Helgustöðum og Minnaholti, til Jóns Oslafssonar fyrir 365 rdli., dat. 24da Nóv. 1796.

5. Af

5. Affalsbref Mad. Dómhildar Eiríksdóttur á syðsta Samtúni innan Vöðlu-sóslu, til eðjunnar Gudrúnar Grímsdóttir fyrir 66 rdli. Cour. dat. 11ta Janúar 1797.

6. Kongleg Bevilling, að það se nóg að ein stefna, sem skal lesast við Rettina á Íslandi, er lesin á Íslands almennilega Lögþingi, og á öðrum Hieradsþingum í Gnúðbringu-sóslu, dat. 14da Sept. 1798.

7. Hof- og Stads-Rets Continuations stefna til allra þeirra, sem í hendi hafa 2 Gjelds Bevís í skrifbúi sál. Kapitains eðfu Annu Dorothea Thunes, dat. 21ta Sept. 1798.

8. Affalsbref Jóns Oddssonar á jörðunni Sólheimi með hjáleigninni Audunum, 60 Hundr., liggjandi í Glaumbæar kirkju-sólu, til Mr. Arna Helgasonar, fyrir 404 rdla. áskorderaða lanpasummu, dat. 24da Októbr. 1798.

9. Affalsbref Stephán Stephánssonar á jörðunni Þessastodum innan Reiniðadar klansturs kirkju-sólnar, til Mr. Jóns Oddssonar fyrir 120 rdli., dat. 2ann Martíí 1797.

10. Affalsbref Þorsteins Jónssonar á jörðunni Krossi í syðri Rónkjadal innan Borgarfiardar-sóslu, 24 Hdr. að dýrleika, til Mr. Jóns Jónssonar fyrir 144 rdli. dat. 1ta Júní 1797.

11. Affalsbref Thómasar Helgasonar á jörðunni Midgördum innan Hnappadals-sóslu 12 Hundr. til Gudmundar Einarssonar, fyrir 80 rdli. Cour., daterað 6ta Maí 1796.

12. Brygdarlósing Stepháns Kíartanssonar á jörðunni Haldórsstöðum í Hóla-sókn og Eyjafirði, og framboður hann Páli Jónssyni á Vatnsenda 42 rdli. Sp. fyrir nefnda jörð, dat. 23ja Júní 1797.

13. Affalsbref Þórólfs Jóhannssonar á Jörðunni
Óspakseyri í Bítinu innan Stranda-sýslu, til Mr. O-
lafs Jónssonar fyrir 40 rdli. Sp., dat. 10da Októbr.
1798.

14. Affalsbref systkynanna Jóns, Þorbjarnar, Ragn-
heidar, Vigdísar og Annu Olafs barna á 9 Hundr.
40 áln. í Stóruskógum í Stafholts-túngum til þeirra
bróðurs Kárs Olafssonar, fyrir fullkornid andvirði,
dat. 12ta Jan. 1799.

15. Affalsbref Olafs Olafssonar á hálfri jörðunni
Krossnesi 12 Hundr. innan Stranda-sýslu, til Mr.
Jóns Jónssonar, fyrir 72 rdli. Sp., dat. 30ta De-
cembr. 1798.

16. Gíafabref Sigrídar Pálsdóttur fyrir 9 Hundr.
í jörðunni Leyningi í Eyjafirði til hjónanna Bjarna
Flórentssonar og Elíabethar Sveinsdóttir móð for-
sorgun hennar lífstíð.

17. Affalsbref Samerfingja sál. Þórdar Gunnar-
ssonar, á Kerjunesi 25 Hundr. og 3 kúguldum, samt
jörðunni Refstöð 12 Hundr. 40 áln., liggjandi í Kr-
ness-sýslu, til Mr. Jóns Snorrasonar fyrir 437 rdli.
dat. 17da Maí 1797.

18. Makasíptabref Ásmundar Sigurðssonar á 11
Hundr. í jörðunni Þjórnun til Mr. Páls Jónssonar,
fyrir syðri Billingadal í Eyjafirði 10 Hundr. og í
millilag 30 rdli. Sp. til æfunds Ásmundar, dat. 29da
Aprílís 1799.

19. Affalsbref Sigurðar Gunnarssonar á syðra
Midsamtúni 15 Hundr. og 2 kúguldum, ytra Mid-
samtúni 10 Hundr. og 2 kúguldum, efsta Midsamtúni
5 Hundr. og 1 kúgolbi, Blómsársvellum 5 Hundr. og
1 kúgolbi, í allt 35 Hundr., til Mr. Jóns Sigurðar-
ssonar fyrir 400 rdli. Cour., dat. 9da Decembr. 1796.

20. Affalsbref Forpaktarans Mr. Jóns Sigurðar-
ssonar á jörðunni Bárdartjörn í Þingeyjar-sýslu 10
Hundr.

Hundr. til Forpaltarans Mr. Jóns Sigurðarsonar á Baggviðstöðum fyrir 62 rdli. til Sp., dat. 2ann Maí 1798.

21. Kóngleg Confirmation uppá Testament milli hibernanna Kolbeins Eyólfssonar og Helgu Valdadóttur, að hvort þeirra sem lengur lifir, behaldi þess afdanda eptirlátnu góðri, dat. 29da Nóv. 1793.

22. Affalsbref Gissurs Hallssonar 3 Hundr. 40 áln. í jörðunni Felli í Kálfsfells kirkjusókn og eystri Skaptafells-söslu, til Þorsteins Vigfússonar, fyrir 20 rdli. Sp., dat. 10da Febr. 1799.

23. Affalsbref Þorsteins Þórðarsonar á jörðunni Tvískerjum 1 Hundr. 80 áln., til Þorsteins Vigfússonar, fyrir 13 rdli. Sp., dat. 5ta Maí 1799.

24. Affalsbref Eiríks Jónssonar á 5 Hundr. í jörðunni Felli í Kálfsfells kirkjusókn í eystri Skaptafells-söslu, fyrir 30 rdli. Sp. til Þorsteins Vigfússonar, dat. 10da Júní 1797.

25. Makastiptabref Hra. Stiptamtmanns D. Stephánssonar vegna Eckju-frúar Valgerðar Jónsdóttur á 25 Hundr. í jörðunni Hofi á Kjalarnesi með kúgylðum, til Mr. Þórólfs Þorbjörnssonar, fyrir 10 Hundr. í Þáugholti í Laugardæla kirkjusókn innan Arneshöfslu, með 5 málmytu kúgylðum, dat. 2ann Nóv. 1798.

26. Glafabref og Testament Jóns Marteinssonar, á fjórdungi allra sinna fjármuna, samt það þonum ber að rettum skiptum í jörðunni Austvadsholti til hans ekaqvinnu Jögunnar Þorsteinsdóttur, dat. 1ta Júní 1799.

27. Affalsbref Olafs Jónssonar á 10 Hundr. í jörðunni Þingnesi í Borgarfirði með einu kúgylði, til Peturs Gudmundssonar, fyrir 50 rdli. Eron., en fyrir kúgylðid 6 rdli. Sp., dat. 27da Sept. 1798.

28. Mafa.

28. Mafaskiptabref Þorsteins Þiarnasonar á 2 Hundr. í þeirri sydri en 3 Hundr. í þeirri eystri Flatey, liggjandi í Einholts kirkjusöku innan eystri Skaptafells-sölu, til Gissurs Hallssonar, fyrir hálfa jörðina Sæfarhóla 3 Hundr. liggjandi í Kálfsfells kirkjusöku og 13 rdla. Sp. millilag til Þorsteins, dat. 24da Aprílís 1799.

29. Gíafabref Sigrídar Hassíðadóttur á fjórðungi úr hennar eptirlátnum fjárumum til fjúþbarua hennar, Eiríks Peturssonar og Þorbjargar Petursdóttir, m. m., dat. 17da Nóv. 1797.

30. Affalsbref Mad. Gudrúnar Þórarinsdóttur á 10 Hundr. í jörðunni Nýjabæ í Hergárdal fyrir 60 rdli. Cour. til Mr. Gunnlaugs Magnússonar, dat. 11ta Októbr. 1796.

31. Affalsbref Mr. Sigurðar Gíslasonar á jörðunni Skáldstöðum í Reykhóla-veit og Barðastrandar-sölu, 6 Hundr. með 2 fúgldum, til Prestsins Síra Sæmundar Þorsteinssonar, fyrir 50 rdli Sp. og 10 rdli. Cour., dat. 3ja Sept. 1798.

32. Gíafabref Sigurðar Gíslasonar á Litlubrecku í Geiradal, 8 Hundr. með 2 fúgldum, til Hallgríms Sigurðssonar, á móti ákkorderudu uppheldi svo lengi hann vill, dat. 15da Sept. 1798.

33. Affalsbref Prestsins Síra Þorláks Jónssonar á 2 Hundr. í jörðunni Audkúlu við Arnarfjörð í Ísafiardar sölu, til Faktors Sgr. Jóns Jónssonar, fyrir 14 rdli. Cour., dat. 18da Aug. 1798.

34. Affalsbref Gudmundar Bárðarsonar á 12 H. í jörðunni Meirihlíð vegna ekkunnar Mad. Astríðar Magnúsdóttur, til Arna Magnússonar fyrir 240 rdli. Cour., dat. 24da Mártí 1798.

35. Affalsbref Mr. Ara Gudmundssonar á 4 Hðr. 48 ál. í jörðunni Audkúlu við Arnarfjörð í Ísafiardar

ar-söslu, til Faktors Sgr. Jóns Jónssonar, fyrir 30 rdli. Cour. dat. 25ta Sept. 1798.

36. Affalsbref Hra. Kaupmanns Olafs Þórðarsonar Þorlacit á 12 Hundr. í jördunni Lúngu við Skutufsfjörð í Þasfiardar-söslu, til Mr. Sudmundar Bárðarsonar og Páls Haldórssonar, fyrir 250 rdli. dat. 6ta Sept. 1797.

37. Affalsbref Söslumanns í Þasfiardar-söslu J. Jónssonar í umbodi Mr. Jóns Jónssonar í Nedraáfi í Hjalteah, á jördunni Lúngu 12 Hundr., til Mr. Magnúsar Sigmundssonar, fyrir 144 rdli. Cour., af hvorjum rú goldnir eru 58 rdli., en hinir 86 rdli. pr. Resignation hjá Kaupmanni O. Thorlacius, dat. 19da Októbr. 1797.

38. Makasfiptabref Jóns Bjarnarsonar á 6 Hundr. í Dvergsteini í Sudurvíkur þingsókn með 1 fugldi, til Pálma Sudmundssonar, fyrir 12 Hundr. í Furufirdi í Grunnarvíkur sókn, án alls millilags, dat. 28da Apríli 1798.

39. Affalsbref Prestsins Síra Markúsar Eyólfssonar á 4 Hundr. í jördunni Dvergasteini við Sulptafjörð í Þasfiardar-söslu, til Faktors Sgr. Jóns Jónssonar fyrir 50 rdli. Cour., dat. 28da Aug. 1798.

40. Affalsbref Mr. Sigurðar Benediktssonar á jördunni Þrafelli 15 Hundr., liggjandi í Gobbala sókn og Skagafjarðar-söslu, til Mr. Jóns Eiríkssonar fyrir 100 rdli. Sp., dat. 24da Sept. 1798.

41. Kongel. Majest. Affalsbref á þeirri við Aukstón burtfeldu jörd Gilsbacka, 2 Hundr. að dhrleika með 3 fugldum, til Medrusells Hospitals fyrir 248 rdli, dat. 8da Sept. 1798.

42. Kongel. Majest. Affalsbref á jördunni Lóni 20 Hundr. innan Vöðlu-söslu, til Amtmanns S. Þórarinnssonar fyrir 260 rdli. Cour., dat. 8da Sept. 1798.

43. Pant

43. Pant Obligation Niels Drums og Jens Andreas Wulffs til den kongelige Realisations Commission paa 8000 Rdlr. Cour., dat. 12te Martii 1798.

44. Pant Obligation Niels Drums og Jens Andreas Wulffs til den kongelige Realisations Commission paa 4000 Rdlr. Cour., dat. 21de Maii 1798.

45. Pant Obligation Þórdar Helgasonar til Þeirrar kónglegu íslendsku handlunar Realisations Commission appá 1200 rdli. Cour., dat. 11ta Júnii 1798.

46. Affalsbref Prestins Sira Björns Sigurdarsonar á 25 Hundr. í fremri Hrafnabjörgum í Hordudal og Dala-sýslu, til Mr. Þorbjarnar Olafssonar fyrir 174 rdli. Sp., dat. 27da Apr. 1797.

47. Affalsbref Mr. Gudmundar Gíslasonar á jörðunni Uppstolum í Hálsasveit innan Borgarfjarðar-sýslu 18 Hundr. 40 áln. að dhrleika og 2 fúgldum, til Mr. Sveinbjörns Þórdarsonar fyrir 120 rdli. Cour. dat. 20ta Sept. 1797.

48. Affalsbref Hálfdáns Olafssonar á jörðunum: 20 Hundr. 30 áln. í Afi í Melasveit með 3 og hálfu fúgldi; ytra Sálunesi í sömu sveit 16 Hundr. með 3 fúgldum; og Bekansstöðum í Skilmanna hrepp 13 Hundr. 80 áln. til Mr. Sveinbjörns Þórdarsonar, á móti uppheldi og fransfæri Hálfdáns hjá Mr. Sveinbjörni edur hans erfingjum sína lífs-tíð, dat. 18da Júlí 1797.

49. Affalsbref Gunnlaugs Gudmundssonar á 10 Hundr. í jörðunni Knerri innan Snæfellsnes-sýslu, til Jóns Jónssonar fyrir 72 rdli. Cour. dat. 27da Sept. 1797

50. Affalsbref Gudmundar Gudmundssonar á 5 Hundr. í jörðunni Knerri innan Snæfellsnes-sýslu, til Jóns Jónssonar fyrir 40 rdli. Courant, dat. 25ta Januári 1799.

51. Affalsbref hjónanna Ara Sigurdarsonar og Gudrúnar Gísladóttur á 8 Hundr. í jördunni Hólum í Bjarnanes kirkjusókn og eystri Slaptafells-sýslu til Jónleifs Þisgrímssonar, fyrir 40 rdli. Sp., dat. 26ta Nóv. 1798.

52. Affalsbref Grosserer Georg Andreas Ryhns á hans í Reykjavíkur Kaupstad tilheyrandi grundvelli, hvor á hans hændlunar hús hefir staðid med þar til heyrandi Urtagardi, til Hra Capitainz Hans Thieszen fyrir 2 rdli. Cour., dat. 1ta Febr. 1799.

53. Gíafabref Sveins Marteinssonar á 5 Hundr. í jördunni Þyckvabæ háa og Rímafoti med 7 lúgylðum, liggjandi í Holtamanna hrepp og Rángárvalla-sýslu, til Jónleifs Hafliðasonar, á móti uppeldi sonar hans Sveins Sveinssonar, dat 10da Febr. 1799.

54. Kóngleg Confirmation uppá innbyrdis Testament Múrmeistara Þorgríms Þorlákssonar og hans konu Solveigar Hallgrímisdóttur, að hvört þeirra sem lengur lifir, megi behalda þess afdanda eptirlátnu gótsi, dat. 23ja Októbr. 1778.

55. Gíafabref Söslumanns Jóns Jakóðssonar og konu hans Mad. Sigríðar Stephánsdóttur á 4da parti í fóstu og lausu gótsi, sem eptir þeirra daudlegann afgang skuldblaust eptir verður, til residerandi Capellan í Söggendal í Norvegi Hra. Gísla Jónssonar Jakóbæus, dat. 29da Sept. 1796.

56. Affalsbref Mr. Jóns Steínssonar á jördunni Illhugasíðum 8 Hundr. liggjandi í Múlasveit og Þarðastrandar-sýslu, til Mr. Bjarna Bjarnasonar fyrir 48 rdli. Sp., dat. 12ta Mál 1782.

57. Brygðarlöfing Prófasts Síra G. Thórarínssonar vegna konu sinnar Mad. Jörunnar Sigurdardóttur á hálfu Hlðdarendakoti í Fljótshlð, og framboður svo marga peninga, sem Gudmundur Ríkólásson hefir fyrir það gefid, dat. 22ann Júlí 1799.

58. Det Testament eller Gave-Brev, som Hr. Syffelmand John Jacobsen har gjort til sin nægte-
fødte Søn, Præsten Hr. Gisle Johnsen til Soggen-
dal i Norge, erklære vi her undertegnede, som Lov-
stridende og ugyldig, paa de Grunde, som vi os re-
servere. Kjøbenhavn, den 22de Julii 1799.

Gisle Thorarensen. Bigfus Thorarensen.

Syffelmand Jacobsens Stedsønner.

John Johnsen Espolin.

Egtefødt Syffelmand Jacobsens Søn.

Þessi Lögþingis Acta eru rett útskrifud af Lögþingis-
rettar Protócollnum Ánnó 1799.

vitar

Th. Nicólaïson.

Eptirfylgjandi Appell var (af Lögþingisfrifaran-
um) eptir Begjering látid fylgja
Lögþingis, Bókinni.

Hier med glöristi vitanlegt, að eg appellera, svo vel
frá þeim í fyrra af Lögmanni M. Olafssyni yfir
mjer affagða dómi, sem á inniverandi ári af Vice-
Lögmanni B. Gröndal, svældis, að eg hef ásett
því

Hsi Appelli að framfylgja, annadhvert við ordulegann
 Rettargang, eður með Súpplikátsin til Kónungsins.
 Þetta begjri eg að Hra. Lögþingiskrifariinn vilði
 láta sér þóknast að Huli. fylgja inniverandi árs Lög-
 þingis, bót.

Reykjavík, þann 25ta Júlí 1799.

Jón Helgason.

